

ภาพรวมแผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๒

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
เรื่องทรัพยากรทางบก				
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๑: ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า				
ประเด็นย่อยที่๑.๑ พัฒนาองค์กรภาครัฐ เพื่อสนับสนุนการ ปฏิรูปทรัพยากรป่าไม้ และสัตว์ป่าทั้งระบบ	๑.ประเทศไทยมีหน่วยงานที่มีศักยภาพสูงในการ หยุดยั้งการทำลายทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า การปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งระบบ ๒.มีหน่วยงานที่อำนวยความสะดวกในการ พิจารณาอนุญาตให้กับประชาชนและการบริการ อื่นๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ๓.บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านทรัพยากรป่าไม้มี ความเป็นมืออาชีพในงานป่าไม้มีความเหมาะสม กับตำแหน่งงานและได้รับความเป็นธรรมในการ สรรหา การบรรจุ และการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งต่างๆ ๔.สวัสดิการของบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่า ที่ปฏิบัติงานคุ้มครอง รักษา ทรัพยากรป่าไม้ใน ภาคสนาม มีความเหมาะสมกับลักษณะงานที่ ปฏิบัติ และไม่น้อยกว่าบุคลากรสายงานอื่นที่มี ลักษณะงานคล้ายคลึงกัน	๑-๕ ปี	๑.โครงสร้างที่ปรับปรุงของ ศปป.๔ กอ.รมน. ได้รับ การอนุมัติภายใน ๑ ปี ๒.มีหน่วยเฉพาะกิจป้องกันและปราบปราม การตัดไม้ทำลายป่าประจำแต่ละภาค ๓.อัตราการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ไม่มากกว่า ปีก่อนหน้าและมีแนวโน้มลดลง ๔.มีกลไกทางนโยบายหรือกฎหมายในการปรับปรุง และพัฒนาสวัสดิการของบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ พิทักษ์ป่าที่ปฏิบัติงานคุ้มครอง รักษาทรัพยากร- ป่าไม้ในภาคสนาม	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
ประเด็นย่อยที่ ๑.๒ พัฒนากฎหมายเพื่อสนับสนุนการหยุดยั้งการทำลายทรัพยากรป่าไม้ การเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ การจัดระเบียบและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับการครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้	๑.กฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการหยุดยั้งการทำลายทรัพยากรป่าไม้ การเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ การจัดระเบียบและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับการครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้	๑ ปี ๖ เดือน	๑.การประกาศใช้พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. .... และอนุบัญญัติ ๒.การประกาศใช้พระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. .... และอนุบัญญัติ ๓.การประกาศใช้พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๘๕ และอนุบัญญัติที่ได้ปรับปรุง	
ประเด็นย่อยที่ ๑.๓ หยุดยั้งและป้องกันการทำลายทรัพยากรป่าไม้เชิงพื้นที่	๑.หยุดยั้งและป้องกันการทำลายทรัพยากรป่าไม้ได้อย่างชัดเจนโดยมีอัตราการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ไม่มากกว่าปีก่อนหน้าและมีแนวโน้มลดลง	๕ ปี	๑.อัตราการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ในการกำกับดูแลของผู้ที่ได้รับการกำหนดและมอบหมายงานจะต้องมีอัตราไม่มากกว่าปีก่อนหน้าและมีแนวโน้มลดลง ๒.มีฐานข้อมูลสถานภาพทรัพยากรป่าไม้ใกล้เวลาจริง (Near real time) และดำเนินการแสดงผลการเปลี่ยนแปลงอย่างทันท่วงที ๓.มีแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ของรัฐทุกประเภทเพื่อการตัดสินใจบริหารจัดการในทุกมิติ	๑.กำกับดูแลพื้นที่ป่าไม้เชิงบูรณาการไม่ให้มีการบุกรุกทำลาย ๒.ติดตามและตรวจสอบสภาพป่าไม้โดยใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศบันทึกข้อมูลทรัพยากรป่าไม้ใกล้เวลาจริง (Near real time) และดำเนินการแสดงผลการเปลี่ยนแปลงอย่างทันท่วงที ๓.จัดทำแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้เพื่อการตัดสินใจบริหารจัดการในทุกมิติ ๔.พัฒนาและขยายผลพื้นที่กันชนรอบเขตป่าไม้

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
ประเด็นย่อยที่ ๑.๔ เพิ่มและพัฒนาพื้นที่ ป่าไม้ให้ได้ตาม เป้าหมาย	<p>๑. ป่าเพื่อการอนุรักษ์สวนป่าเศรษฐกิจและ ป่าชุมชนมีจำนวนเพิ่มขึ้นที่สนองต่อ เป้าหมายของนโยบายการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศไทย</p> <p>๒. พื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชุมชนมีจำนวน เพิ่มขึ้น</p> <p>๓. อุตสาหกรรมที่ใช้ผลผลิตจากป่าไม้และ สมุนไพรมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น</p> <p>๔. ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคป่าไม้ของประเทศ เพิ่มขึ้น</p>	๕ ปี	<p>๑. มีแผนที่แสดงพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมและภูเขา- หัวโล้นสำหรับการฟื้นฟูในประเทศไทย</p> <p>๒. พื้นที่ป่าเสื่อมโทรมและภูเขาหัวโล้นที่ได้รับ การฟื้นฟู</p> <p>๓. ป่าชายเลนบริเวณดินเลนที่เพิ่มหลังแนวป้องกัน การกัดเซาะชายฝั่งได้รับการฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๔. พื้นที่สวนป่าเศรษฐกิจและปริมาณผลิตภัณฑ์ ที่ได้รับการรับรองป่าไม้ (Forest Certification) เพิ่มขึ้น</p> <p>๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มสวนป่าเศรษฐกิจ ในที่ดินเอกชนไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ไร่ต่อปี</p> <p>๖. พื้นที่ป่าชุมชนที่มีการบริหารจัดการที่ดีโดยการ มีส่วนร่วมของชุมชนและได้รับการสนับสนุน อย่างต่อเนื่อง จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๑,๓๖๐ หมู่บ้าน</p> <p>๗. พื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชุมชนเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ไร่</p>	<p>๑. ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้เชิงพื้นที่</p> <p>๒. เพิ่มและพัฒนาพื้นที่สวนป่าเศรษฐกิจ</p> <p>๓. เพิ่มและพัฒนาพื้นที่ป่าชุมชน</p> <p>๔. เพิ่มและพัฒนาพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง และชุมชนโดยดำเนินการ</p> <p>๑) สนับสนุนกล้าไม้สำหรับนำไปปลูก เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชุมชน</p> <p>๒) ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง และชุมชน</p> <p>๕. สนับสนุนอุตสาหกรรมที่ใช้ผลผลิตจาก ป่าไม้และสมุนไพรครบวงจร เช่น</p> <p>อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรม- เครื่องเรือนและผลิตภัณฑ์ไม้ อุตสาหกรรม- พลังงาน อุตสาหกรรมโรงไฟฟ้าชีวมวล อุตสาหกรรมเยื่อและกระดาษ อุตสาหกรรม- การผลิตสารเคมีจากพืช อุตสาหกรรมอื่นๆ ที่ผลิตจากไม้ อุตสาหกรรมอื่นๆ ที่ผลิตจาก วัตถุดิบที่ไม่ใช่ไม้ อุตสาหกรรมสมุนไพร อุตสาหกรรมอื่นๆ ในสวนป่าเศรษฐกิจ</p> <p>กทม.:เกี่ยวข้องกับข้อ ๔ (สำนักสิ่งแวดล้อม/สำนักงานเขต)</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
ประเด็นย่อยที่ ๑.๕ ผลักดันพื้นที่ป่าไม้ให้เป็นมรดกโลก	๑.พื้นที่ป่าไม้ที่ได้รับการประกาศให้อยู่ในเอกสารบัญชีรายชื่อเบื้องต้น (Tentative list) เพื่อรับรองเป็นมรดกโลกไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง	๕ ปี	๑.คณะกรรมการมรดกโลกได้รับเอกสารเบื้องต้น (Tentative list) เพื่อนำเสนอขึ้นทะเบียนมรดกโลกไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง ๒.มีพื้นที่เตรียมการผลักดันให้เป็นมรดกโลกทางธรรมชาติไม่น้อยกว่า ๒ แห่ง	๑.เสนอพื้นที่แหล่งอนุรักษ์ทะเลอันดามันเป็นมรดกโลก ๒.ผลักดันพื้นที่กลุ่มป่าแก่งกระจานเป็นมรดกโลก ๓.ผลักดันพื้นที่ป่าอนุรักษ์เป็นมรดกโลก
ประเด็นย่อยที่ ๑.๖ จัดระเบียบและแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งเกี่ยวกับการครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้	๑.พื้นที่ป่าไม้ที่มีราษฎรครอบครองหรือใช้ประโยชน์โดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ได้รับการจัดระเบียบและแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งอย่างเหมาะสมและเป็นธรรมตามกฎหมาย ๒.พื้นที่ป่าไม้ที่มีการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) มีการจัดการที่เหมาะสม ๓.ผลกระทบต่อระบบนิเวศป่าไม้และสิ่งแวดล้อมจากการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้ไม่เหมาะสมลดลง	๕ ปี	๑.มาตรการทางนโยบายหรือกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ทั้งระบบ ๒.ผลกระทบต่อระบบนิเวศป่าไม้และสิ่งแวดล้อมจากการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้ไม่เหมาะสมลดลง	๑.ออกมาตรการทางนโยบายหรือกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ทั้งระบบ ๒.จัดระเบียบและแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งเกี่ยวกับการครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ ๓.เร่งรัดขยายผลการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ(คทช.)
ประเด็นย่อยที่ ๑.๗ พัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรป่าไม้	๑.ประเทศไทยมีเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ตามแนวทางประชารัฐ และมีกลไกทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ที่เหมาะสม	๕ ปี	๑.จำนวนเครือข่ายเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ แห่ง ๒.พื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์นาร่องไม่น้อยกว่า ๔ แห่ง และพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาตินาร่องไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง มีกลไกทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรป่าไม้	๑.พัฒนาเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ตามแนวทางประชารัฐ ๒.พัฒนากลไกทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรป่าไม้

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
ประเด็นย่อยที่ ๑.๘ จัดการสัตว์ป่าเพื่อ พัฒนาระบบนิเวศ สังคมและเศรษฐกิจ	<p>๑.พื้นที่ที่มีความขัดแย้งระหว่างคนกับสัตว์ป่าลดลง</p> <p>๒.ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของความขัดแย้งระหว่างคนกับสัตว์ป่าลดลง</p> <p>๓.สัตว์ป่าได้รับการคุ้มครอง รักษา และใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมเพื่อพัฒนาระบบนิเวศสังคมและเศรษฐกิจ</p>	๕ ปี	<p>๑.มีพื้นที่ต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งคนกับสัตว์ป่าไม่น้อยกว่า๓แห่ง</p> <p>๒.แผนคุ้มครองดูแลชนิดสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองที่ใกล้สูญพันธุ์จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ ชนิดได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการ</p> <p>๓.มีระบบฐานข้อมูลการบริการประชาชนด้านสัตว์ป่า (Wildlife System) ที่เหมาะสม</p> <p>๔.มีมาตรฐานการจัดการพื้นที่อนุรักษ์สัตว์ป่าและการประเมินผลพื้นที่อนุรักษ์สัตว์ป่าตามมาตรฐานที่กำหนด</p>	<p>๑.แก้ไขปัญหาความขัดแย้งคนกับสัตว์ป่าอย่างยั่งยืน</p> <p>๒.จัดทำแผนคุ้มครองดูแลชนิดสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองที่ใกล้สูญพันธุ์</p> <p>๓.บริหารจัดการถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าเชิงพื้นที่</p> <p>๔.ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าเชิงอนุรักษ์และเชิงพาณิชย์</p>
ประเด็นย่อยที่ ๑.๙ สนับสนุนและพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อตอบสนองต่อการปฏิรูปทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า	<p>๑.มีข้อมูลและนวัตกรรมที่ได้จากการวิจัยเพื่อตอบสนองต่อการปฏิรูปทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าทั้งระบบ</p>	๕ ปี	๑.ผลการวิจัยที่ได้ตามเป้าหมาย	<p>๑.สนับสนุนและพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อตอบสนองต่อการปฏิรูปทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ดังนี้</p> <p>๑) เพื่อพัฒนารูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ที่เหมาะสมในแต่ละภูมิสังคม</p> <p>๒) เพื่อประเมินสถานภาพและศักยภาพของพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารในการรักษาความสมดุลของระบบนิเวศและการป้องกันภัยธรรมชาติ</p> <p>๓) เพื่อประเมินค่าทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าในทุกมิติเพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงในกิจกรรมการบริหารจัดการและการบังคับใช้</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				กฎหมาย ๔) เพื่อพัฒนาและสร้างนวัตกรรม การใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าไม้และ การตลาดของผลิตภัณฑ์ครบวงจร ๕) เพื่อพัฒนาระบบและเครื่องมือในการ ติดตามตรวจสอบสภาพพื้นที่ป่าไม้และ สัตว์ป่า ๖) งานวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศที่เชื่อมโยงกับทรัพยากร- ป่าไม้และสัตว์ป่า ๗) เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงนโยบาย ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนการปฏิรูปประเทศ ด้านทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าให้เหมาะสม
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๒: ทรัพยากรดิน				
ประเด็นย่อยที่ ๒.๑ จัดทำแผนการใช้ที่ดิน ของชาติทั้งระบบ ให้สอดคล้องและ เหมาะสมกับศักยภาพ ของพื้นที่และ การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ	๑.ประเทศมีแผนการใช้ที่ดินของชาติทั้งระบบที่มี ความถูกต้อง แม่นยำ และเป็นปัจจุบัน สอดคล้อง และเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ๒.เกษตรกรสามารถนำข้อมูลแผนการใช้ที่ดินผ่าน ระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและช่องทาง อื่นๆ ไปใช้ในการพัฒนาพื้นที่การเกษตรให้ เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่	๕ ปี	๑.จำนวนแผนการใช้ที่ดินระดับตำบลได้รับ การปรับปรุงจำนวน ๗,๒๒๕ ตำบล ๒.ร้อยละของเกษตรกรสามารถเรียกใช้ข้อมูล แผนการใช้ที่ดินระดับตำบลผ่านเครือข่าย Internet เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ๓.จำนวนพื้นที่เกษตรที่ได้รับการพัฒนาจาก การนำเอาแผนการใช้ที่ดินมาใช้ประโยชน์จำนวน	๑.ปรับปรุงแผนการใช้ที่ดินระดับตำบล เพื่อรองรับเกษตร ๔.๐ ๒.นำร่องการใช้แผนการใช้ที่ดินระดับตำบล ไปสู่การปฏิบัติ กทม. :เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒ (สำนักพัฒนาสังคม/สำนักผังเมือง/ สำนักงานเขต)

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
			๒,๐๐๐ ไร่ ๔. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของผลผลิตการเกษตรของเกษตรกรที่นำแผนการใช้ที่ดินไปใช้ประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕	
ประเด็นย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๑. พื้นที่ทางการเกษตรมีการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยมีการขยายพื้นที่เขตเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม ๒. พื้นที่การเกษตรในพื้นที่เสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายของดินมีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสมและไม่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๓. มีระบบข้อมูลเขตเกษตรอินทรีย์ ๔. มีระบบฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับรองมาตรฐานเพื่อจัดทำแผนที่แสดงพื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่ครอบคลุมและสามารถใช้เชื่อมโยงตลาด	๕ ปี	๑. ร้อยละความสำเร็จในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเขตเกษตรอินทรีย์ให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปี ๒. มีระบบฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ที่ครอบคลุมจำนวน ๑ ระบบ ๓. มีพื้นที่ในเขตปฏิรูปที่ดินไม่น้อยกว่า ๔๕,๕๐๐ ไร่ (ปีละ ๙,๐๐๐ ไร่) มีการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเขตปฏิรูปที่ดิน ๔. จำนวนพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายและดินถล่มได้รับการอนุรักษ์ดินและน้ำจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๒๐,๐๐๐ ไร่	๑. จัดทำเขตเกษตรอินทรีย์ ๒. พัฒนาฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ ๓. ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน ๔. ส่งเสริมการผลิตข้าวอินทรีย์ (ภายใต้แผนการผลิตและการตลาดข้าวครบวงจร) กทพ. :เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒,๓ (สำนักพัฒนาสังคม /สำนักผังเมือง/สำนักงานเขต)
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๓: ทรัพยากรแร่				
ประเด็นย่อยที่ ๓.๑ เร่งรัดจัดทำพื้นที่ศักยภาพแร่ และเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง	๑. ประเทศมีแผนที่ศักยภาพแร่ แหล่งแร่ การจำแนกเขตศักยภาพแร่ และบัญชีทรัพยากรแร่ เพื่อการบริหารจัดการและเป็นฐานสำหรับการพัฒนาประเทศ ๒. ประเทศมีเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองบนหลักพื้นฐานศักยภาพแร่และมีการอนุรักษ์	๕ ปี	๑. จำนวนพื้นที่ที่มีศักยภาพในการทำเหมืองที่มีเขตแหล่งแร่ เพื่อการทำเหมืองภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (เนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๒๕ ล้านไร่) ๒. จำนวนพื้นที่ที่มีศักยภาพแร่ได้รับการสำรวจและประเมินไม่น้อยกว่า ๒๓ พื้นที่	๑. เร่งรัดการกำหนดพื้นที่ที่มีศักยภาพในการทำเหมืองแร่ของประเทศ ๒. เร่งรัดการจัดทำและปรับปรุงฐานข้อมูลทรัพยากรแร่และบูรณาการข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
	การใช้ประโยชน์ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ อย่างเหมาะสมและยั่งยืน			
ประเด็นย่อยที่ ๓.๒ พัฒนาเครื่องมือกำกับ ดูแลการบริหารจัดการ เหมืองแร่ให้เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อมและ สุขภาพ	๑.ผู้ผลิตและภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้านแร่ มีการดำเนินกิจการที่เป็นมาตรฐานและมุ่งเน้น การประกอบการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และสุขภาพของประชาชน ๒.ระบบการติดตาม ตรวจสอบ การกำกับดูแล และการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ของประชาชน ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้ มีมาตรฐานและประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิด ความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแร่ ภายใต้อ หลักธรรมาภิบาล	๕ ปี	๑.จำนวนพื้นที่ที่มีการบริหารจัดการเหมืองแร่ ด้วยกลไกของการ ติดตาม ตรวจสอบ กำกับดูแล และการเฝ้าระวัง จำนวนไม่น้อยกว่า ๙ พื้นที่	๑.พัฒนาและปรับปรุงกลไกการใช้ประโยชน์ แร่ภายใต้เขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง
ประเด็นย่อยที่ ๓.๓ สร้างกลไกเพื่อเสริม ศักยภาพของท้องถิ่น และชุมชนในการ ติดตาม ตรวจสอบ คุณภาพสิ่งแวดล้อม จากการทำเหมืองแร่	๑.ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่อย่างเป็น รูปธรรม ๒.ประชาชนที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและ มีความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการแร่ พร้อมเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ รวมทั้งการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมและ สุขภาพประชาชน	๕ ปี	๑.ประชาชน ชุมชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องในการ เหมืองแร่ ไม่น้อยกว่า ๑๘ พื้นที่ ได้รับเสริมสร้าง ศักยภาพในการกำกับดูแลการทำเหมืองและ มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเหมืองแร่ จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๘ พื้นที่ ครอบคลุม ๙ ชนิดแร่ ๒.จำนวนพื้นที่เป้าหมายไม่น้อยกว่า ๑๘ พื้นที่ ที่มี การดำเนินกิจกรรมผ่านการรับรองตามเกณฑ์ การประเมิน Green and Smart Mining	๑.พัฒนาหลักเกณฑ์ มาตรฐาน เสริมสร้าง และส่งเสริมการเปิดโอกาสให้ประชาชน และชุมชน ท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการแร่ของประเทศ ๒.พัฒนาระบบสนับสนุนกระบวนการ มีส่วนร่วมโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและ มีประสิทธิภาพ ๓.จัดกิจกรรม Green and Smart Mining การทำเหมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				<p>๔. ผลักดันร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ดังนี้</p> <p>๑) ผลักดันร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. .... และอนุบัญญัติ</p> <p>๒) ผลักดันร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. .... และอนุบัญญัติ</p> <p>๓) ผลักดันร่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. .... และอนุบัญญัติ</p> <p>๔) ปรับปรุงพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ และอนุบัญญัติให้ทันต่อสถานการณ์และไม่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้</p> <p>๕) ปรับปรุงพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดินเพื่อป้องกันการออกเอกสารแสดงสิทธิในที่ดินในเขตป่าไม้ของรัฐ (เช่น ปรับปรุงมาตรา ๘ วรรค ๔ และมาตราอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง)</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
เรื่องทรัพยากรน้ำ				
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๑ : การบริหารแผนโครงการที่สำคัญตามแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ				
ประเด็นย่อยที่ ๑.๑ การพัฒนาโครงการพัฒนาแหล่งน้ำตามยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ	๑. เพื่อให้การพัฒนาโครงการพัฒนาแหล่งน้ำตามยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแล้วเสร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้ ๒. กระบวนการขั้นตอนการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมมีแนวทางมาตรฐานและกรอบระยะเวลาในการปฏิบัติที่ชัดเจน ๓. ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาแหล่งน้ำได้รับการดูแลอย่างเป็นธรรมมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ๔. มีกฎหมายการมีส่วนร่วมที่เป็นมาตรฐานทัดเทียมนานาชาติและการร่วมแสดงความคิดเห็นด้านวิชาการในโครงการของรัฐเป็นไปได้อย่างมีระบบ	๒ ปี	๑. การประกาศใช้พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ... แล้วเสร็จตามแผน ๒. มีการแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้วเสร็จตามแผน ๓. การแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ แล้วเสร็จตามแผน ๔. เร่งรัดการประกาศใช้พระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะ พ.ศ. ...แล้วเสร็จตามแผน	๑. จัดทำพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.... ๒. แก้ไขพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เช่น พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ ,พ.ร.บ.ว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐, พ.ร.บ.การชลประทานหลวง พ.ศ. ๒๔๘๕ เป็นต้น ๓. เร่งรัดการจัดทำพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะ พ.ศ. ...
ประเด็นย่อยที่ ๑.๒ การปรับปรุงวิธีบริหารโครงสร้างเชิงซ้อนร่วมกันอย่างเป็นระบบ	๑. ศึกษา วิเคราะห์การปรับปรุงวิธีการบริหารโครงสร้างเชิงซ้อนอย่างมีระบบ เพื่อแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่อย่างบูรณาการ รวมทั้งใช้เป็นแบบอย่างสำหรับการดำเนินงานในพื้นที่อื่นทั่วประเทศ	๔ ปี	๑. มีรูปแบบ/แนวทางการปรับปรุงวิธีการบริหารโครงสร้างเชิงซ้อนอย่างมีระบบและแผนงานอย่างบูรณาการ งบประมาณ ระยะเวลาดำเนินการ สำหรับแก้ไขปัญหา	๑. การศึกษาวิเคราะห์การปรับปรุงวิธีการบริหารโครงสร้างเชิงซ้อนอย่างมีระบบในพื้นที่ตัวอย่าง เช่น ลำปาง เชียงใหม่ ลำปาง

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : การบริหารเชิงพื้นที่				
ประเด็นย่อยที่ ๒.๑ การบริหารจัดการ ร่วมกัน	๑.มีระบบบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเชิงพื้นที่ บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ๒.เกิดความชัดเจนการแบ่งหน้าที่ขอบเขตบริหาร จัดการและกำหนดผู้รับผิดชอบ	๔ ปี	๑.เกิดพื้นที่ตัวอย่างที่มีการบริหารจัดการทรัพยากร น้ำร่วมกันทุกภาคส่วน ๒.พื้นที่ตัวอย่างที่มีการใช้กลไกการมีส่วนร่วม ในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการน้ำ	๑.ผลักดันให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของ ภาคประชาชนทั้งในด้านการพัฒนาและ การบริหารจัดการ ๒.สร้างกลไกให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วม อย่างเป็นระบบและยั่งยืน กทม. :เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒ (สำนักการระบายน้ำ/ สำนักพัฒนาสังคม/ สำนักสิ่งแวดล้อม/ สำนักงานเขต)
ประเด็นย่อยที่ ๒.๒ การถ่ายโอนภารกิจ และความรับผิดชอบ	๑.เพื่อให้โครงการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการดูแลบำรุงรักษา ให้มีสภาพพร้อมใช้งานและประชาชนได้รับ ประโยชน์อย่างเต็มที่	๓ ปี	๑.การแก้ไขแผนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจาย อำนาจ ให้แก่ อปท. พ.ศ. .... (ฉบับที่ ๓) ตาม พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน การกระจายอำนาจให้แก่ อปท. พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วเสร็จตามแผน	๑.ผลักดันเร่งรัดให้มีการแก้ไขพระราช- บัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย อำนาจให้แก่ อปท. พ.ศ.๒๕๔๒ ใน แผนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. และ แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจาย อำนาจให้แก่ อปท. พ.ศ....(ฉบับที่ ๓) กทม. :เกี่ยวข้องกับข้อ ๑ (สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล/ สำนักการระบายน้ำ)
ประเด็นย่อยที่ ๒.๓ การบริหาร การใช้ประโยชน์ที่ดิน	๑.กลไกหรือเครื่องมือเพื่อเชื่อมโยงการบริหาร จัดการน้ำและการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สอดคล้อง กัน ๒.กระบวนการหรือระบบเพื่อนำไปสู่	๕ ปี	๑.จำนวนพื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ที่ดินถูกต้องตาม วัตถุประสงค์	๑.สร้างกลไกหรือเครื่องมือเพื่อเชื่อมโยง การบริหารจัดการน้ำและการใช้ประโยชน์ ที่ดินให้สอดคล้องกัน ๒.สร้างกระบวนการหรือระบบเพื่อนำไปสู่

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
	การปรับเปลี่ยนการใช้ที่ดินให้ตรงตามวัตถุประสงค์			การปรับเปลี่ยนการใช้ที่ดินให้ตรงตามวัตถุประสงค์ กทม. :เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒ (สำนักการระบายน้ำ/สำนักผังเมือง)
ประเด็นย่อยที่ ๒.๔ สมดุลการใช้น้ำทั้งผิวดินและใต้ดิน	<p>๑.กฎหมาย พระราชบัญญัติ มาตรการที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำใต้ดินที่มีความเหมาะสมต่อการนำมาใช้งานในปัจจุบัน</p> <p>๒.เครื่องมือหรือกลไกเพื่อเชื่อมโยงการบริหารจัดการน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินเพื่อให้เกิดความสมดุล</p> <p>๓.ระบบฐานข้อมูลน้ำใต้ดินที่มีข้อมูลเพียงพอและมีแนวทางการใช้น้ำใต้ดินและน้ำผิวดินอย่างสมดุลในแต่ละพื้นที่ให้ครบวงจร</p> <p>๔.เกิดการใช้งานระบบเติมน้ำกลับลงสู่แหล่งน้ำใต้ดินและมีกระบวนการขยายผลสู่พื้นที่อื่น</p> <p>๕.เกิดการใช้ ๓R ในการบริหารจัดการน้ำใต้ดินและมีกระบวนการขยายผลสู่พื้นที่อื่น</p>	๕ ปี	<p>๑.กฎหมาย พระราชบัญญัติ มาตรการที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำใต้ดินที่แก้ไขแล้วเสร็จ</p> <p>๒.เครื่องมือหรือกลไกเพื่อเชื่อมโยงการบริหารจัดการน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน</p> <p>๓.จำนวนพื้นที่ที่มีการใช้ระบบเติมน้ำกลับลงสู่แหล่งน้ำใต้ดิน</p> <p>๔.จำนวนพื้นที่ที่มีการใช้ ๓R เพื่อการบริหารจัดการน้ำใต้ดิน</p>	<p>๑.ปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย พระราชบัญญัติ มาตรการที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำใต้ดินที่มีความเหมาะสมต่อการนำมาใช้งานในปัจจุบัน</p> <p>๒.สร้างเครื่องมือหรือกลไกที่เชื่อมโยงการบริหารจัดการน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินเพื่อให้เกิดความสมดุล</p> <p>๓.ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลน้ำใต้ดินให้มีข้อมูลเพียงพอ</p> <p>๔.ผลักดันให้เกิดการนำระบบเติมน้ำใต้ดินมาใช้งาน</p> <p>๕.รณรงค์ให้เกิดการใช้ ๓R ในการบริหารจัดการน้ำใต้ดินและมีกระบวนการขยายผลสู่พื้นที่อื่น</p> <p>กทม. :เกี่ยวข้องกับข้อ ๒,๓,๔,๕ (สำนักการระบายน้ำ/สำนักอนามัย/สำนักงานเขต)</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
ประเด็นย่อยที่ ๒.๕ การบริหารจัดการ พื้นที่น้ำท่วมตาม ฤดูกาล	<p>๑.ประชาชน รวมถึงเกษตรกรสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์น้ำท่วมได้ และได้รับผลกระทบลดน้อยลง</p> <p>๒.เกษตรกรมีการปรับเปลี่ยนแผนการผลิต รวมถึงจัดทำปฏิทินการเพาะปลูกพืชให้เหมาะสมกับสถานการณ์น้ำท่วมตามฤดูกาล</p> <p>๓.พื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก มีสระน้ำประจำไร่นา แก้มลิง ทางระบายน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่ช่วยบรรเทาปัญหาน้ำท่วมในช่วงฤดูฝนหรือสามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ใน ช่วงฤดูแล้ง</p> <p>๔.เกิดอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้เพิ่มเติมให้กับคนในพื้นที่ในช่วงที่เกิดภาวะน้ำท่วมตามฤดูกาล</p> <p>๕.พื้นที่ถูกน้ำท่วมลดน้อยลงระยะเวลาที่ถูกน้ำท่วมลดน้อยลงความเสียหายที่เกิดจากน้ำท่วมลดน้อยลง</p>	๕ ปี	<p>๑.จำนวนพื้นที่ที่มีการปรับเปลี่ยนแผนการผลิต</p> <p>๒.จำนวนพื้นที่ที่มีการจัดทำปฏิทินการเพาะปลูกพืช</p> <p>๓.จำนวนสระน้ำประจำไร่นา แก้มลิง ทางระบายน้ำ หรือโครงสร้างอื่น ที่ช่วยบรรเทาปัญหาน้ำท่วมในช่วงฤดูฝนหรือสามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ใน ช่วงฤดูแล้ง</p> <p>๔.รายได้เสริมของคนในพื้นที่ในช่วงที่เกิดภาวะน้ำท่วมตามฤดูกาล</p> <p>๕.พื้นที่ถูกน้ำท่วมลดน้อยลง</p> <p>๖.ระยะเวลาที่ถูกน้ำท่วมลดน้อยลง</p> <p>๗.ความเสียหายที่เกิดจากน้ำท่วมลดน้อยลง</p>	<p>๑.ส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนแผนการผลิตและจัดทำปฏิทินการเพาะปลูกพืช</p> <p>๒.ส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปหรือเกษตรกรมีอาชีพเสริมในช่วงที่เกิดน้ำท่วมตามฤดูกาล</p> <p>๓.ส่งเสริมให้เกษตรกรขุดสระน้ำประจำไร่นา เพื่อบรรเทาปัญหาน้ำท่วมและเก็บน้ำไว้ใช้ใน ช่วงฤดูแล้ง</p> <p>กทม. :เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒,๓ (สำนักพัฒนาสังคม /สำนักการระบายน้ำ/สำนักงานเขต)</p>
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓: ระบบเส้นทางน้ำ				
ประเด็นย่อยที่ ๓.๑ การจัดการระบบ เส้นทางน้ำ	<p>๑.เพื่อให้การดูแลรักษาทำนุบำรุงเส้นทางน้ำมีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน สามารถบูรณาการความร่วมมือและข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีหน้าที่ตามภารกิจที่แตกต่างกันได้อย่างแท้จริง จึงกำหนดให้มี</p> <p>๑) แผนที่เส้นทางน้ำ</p>	๕ ปี	<p>๑.มีแผนที่เส้นทางน้ำที่แสดงลำดับศักยภาพและขนาดของเส้นทางน้ำที่ชัดเจนเข้าใจง่ายสาธารณชนเข้าถึงได้สะดวก</p> <p>๒.มีผังระบบป้องกันน้ำท่วมและระบบระบายน้ำ (ผังน้ำ) ที่มีขนาดกำกับสอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนดควบคู่กับผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน เช่น</p>	<p>๑.การปรับปรุงพระราชบัญญัติผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘</p> <p>๒.การปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>๓.การปรับปรุงพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดิน เพื่อพัฒนาพื้นที่ พ.ศ. ๒๕๔๗</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
	<p>๒) ผังระบบระบายน้ำ(ผังน้ำ) ควบคุมกับผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน</p> <p>๓) คู่มือบริหารจัดการเส้นทางน้ำและระบบเส้นทางน้ำ</p> <p>๔) เกณฑ์ที่จะนำมาใช้ออกแบบขนาดขององค์ประกอบของระบบเส้นทางน้ำที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน</p> <p>๕) กฎหมายทางน้ำ</p> <p>๖) องค์ความรู้ทางน้ำ</p> <p>๗) ระบบสารสนเทศทางน้ำ</p> <p>๘) กระบวนการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางน้ำและระบบทางน้ำและการประชาสัมพันธ์</p>		<p>ผังเมืองรวมจังหวัด ผังเมืองรวมลุ่มน้ำ ผังภาค ฯลฯ ที่ประกาศใช้แล้ว</p> <p>๓.มีคู่มือการดำเนินการและการปฏิบัติการทางน้ำและระบบเส้นทางน้ำที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ</p> <p>๔.มีองค์กรที่ทำหน้าที่ Regulator และ Operator พร้อมทั้งมีกฎหมาย กฎระเบียบ มีแผนงานและงบประมาณสนับสนุนที่ชัดเจน</p> <p>๕.มีระบบสารสนเทศทางน้ำและระบบเส้นทางน้ำที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ</p> <p>๖.มีการถ่ายทอดองค์ความรู้และการประเมินผลที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง</p>	<p>๔.การปรับปรุงพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๕๖</p> <p>๕.การปรับปรุงกฎหมายอื่นๆ และมาตรการทางการบริหารเพื่อสนับสนุนให้การดำเนินการจัดทำระบบเส้นทางน้ำเพื่อการระบายน้ำและการบรรเทาอุทกภัย บรรลุผลและสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย</p> <p>๖.ศึกษาสำรวจเพื่อกำหนดทางน้ำและระบบเส้นทางน้ำ การกำหนดลำดับศักยภาพ และขนาดของทางน้ำที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งการจัดทำแผนที่เส้นทางน้ำของประเทศ</p> <p>๗.ศึกษาสำรวจเพื่อกำหนดผังระบบป้องกันน้ำท่วมและระบบระบายน้ำ (ผังน้ำ) และขนาดขององค์ประกอบของทางน้ำในผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน อาทิเช่น การกำหนดผังเส้นทางน้ำในผังเมืองรวมจังหวัด ผังภาค ผังลุ่มน้ำ ผังประเทศ ฯลฯ</p> <p>๘.ปรับขนาดขององค์ประกอบของระบบเส้นทางน้ำที่เป็นสิ่งก่อสร้างและไม่ใช้สิ่งก่อสร้างของหน่วยงานต่างๆ ให้ได้ตามเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนดและ</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านทรัพยากรน้ำ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๕,๖,๗,๘ (สำนักผังเมือง/สำนักการระบายน้ำ)
ประเด็นย่อยที่ ๓.๒ การดูแลรักษา เส้นทางน้ำในบริเวณ โรงพยาบาลที่อยู่ใน พื้นที่เสี่ยงน้ำท่วม	๑.เส้นทางระบายน้ำโดยรอบโรงพยาบาล ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมมีประสิทธิภาพ การระบายน้ำดีขึ้น	๕ ปี	๑.ฐานข้อมูลตำแหน่งโรงพยาบาลที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ วิกฤตทั่วประเทศ ๒.จำนวนโรงพยาบาลที่ได้รับการป้องกัน	๑.วิเคราะห์หาโรงพยาบาลที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ วิกฤตน้ำท่วมทั่วประเทศเพื่อเป็นฐานข้อมูล ๒.ผลักดันให้เกิดมาตรการในการดูแล เส้นทางน้ำโดยรอบพื้นที่โรงพยาบาล กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒ (สำนักการระบายน้ำ/สำนักการแพทย์)
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ : ระบบขยายผลแบบอย่างความสำเร็จ				
ประเด็นย่อยที่ ๔.๑ การขยายผล ความสำเร็จ ด้านการบริหารจัดการ น้ำและดูแลรักษา อย่างมีส่วนร่วมและ ยั่งยืน	๑.มีคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำระดับชุมชน เกิดการมีส่วนร่วมทั้งในส่วนของพัฒนาและ การบริหารจัดการ และรัฐทำหน้าที่ส่งเสริม ๒.มีกลไกเพื่อขยายผลแบบอย่างความสำเร็จ	๕ ปี	๑.จำนวนคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำระดับ ชุมชน ๒.จำนวนตัวอย่างความสำเร็จจากกลไก การขยายผล	๑.นำความสำเร็จของตัวอย่างการจัดการน้ำ ชุมชนและการบริหารเชิงพื้นที่มาประยุกต์ใช้ เช่น ชุมชนภูถ้ำ-ภูกระแต สายนาวัง และ การจัดการน้ำร่วมกับอ่างเก็บน้ำ ทั้งพื้นที่ เหนืออ่างและท้ายอ่าง ๒.เร่งรัดการจัดตั้งคณะกรรมการบริหาร จัดการน้ำระดับชุมชน และผลักดันให้มี กฎหมายรองรับการดำเนินงาน ๓.ผลักดันให้เกิดกลไกเพื่อขยายผล ความสำเร็จที่ชัดเจน กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒,๓

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				(สำนักการระบายน้ำ/สำนักพัฒนาสังคม/ สำนักงานเขต)
ประเด็นย่อยที่ ๔.๒ เพิ่มการใช้ประโยชน์ จากพื้นที่ผิวน้ำ ในอ่างน้ำ	๑. เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำ อย่างเต็มประสิทธิภาพในหลายมิติ และ เกิดการขยายผลความสำเร็จไปสู่กว้าง ๒. เพื่อช่วยลดน้ำระเหยและเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตไฟฟ้าซึ่งจะเป็นแหล่งพลังงานทดแทน ที่สำคัญในอนาคต ๓. เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้สร้างความเข้าใจ และแนะนำแนวทางปฏิบัติแก่พื้นที่ใกล้เคียง จนเกิดเครือข่ายความร่วมมือและขยายผล ไปสู่ระดับที่ใหญ่ขึ้นต่อไป	๕ ปี	๑. จำนวนฟาร์มการผลิตไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ ลอยน้ำ (Floating Solar) ๒. ผลการสังเคราะห์การถอดบทเรียนความสำเร็จ ๓. เทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ ลอยน้ำ	๑. ส่งเสริมพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้า จากเซลล์แสงอาทิตย์ลอยน้ำ (Floating Solar) ให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ ๒. ถอดบทเรียนความสำเร็จ ๓. พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าจาก เซลล์แสงอาทิตย์ลอยน้ำ (Floating Solar) ให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ : ความรู้ เทคโนโลยีและทรัพยากรมนุษย์ เพื่อการบริหารจัดการน้ำ				
ไม่ได้กำหนด ประเด็นย่อย	๑. องค์กรจัดการน้ำมีบุคลากรที่มีองค์ความรู้ หลากหลายร่วมบริหารจัดการน้ำ ๒. มีมาตรฐานทางเทคโนโลยีที่สนับสนุน การบริหารจัดการน้ำ ๓. บุคลากรทุกระดับที่มีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการน้ำมีความรู้ความเข้าใจและ ขีดความสามารถด้านการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยี เพิ่มขึ้น	๕ ปี	๑. จำนวนศูนย์น้ำระดับจังหวัด ๒. จำนวนหน่วยงานที่มีการใช้เทคโนโลยี ตามมาตรฐาน	๑. เพิ่มขีดความสามารถด้วยการให้ความรู้กับ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐเช่นหน่วยงาน ส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน ๒. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสำรวจ เส้นทางน้ำ แหล่งน้ำ และจัดทำแผนที่น้ำ ของชุมชน และลุ่มน้ำ ๓. จัดตั้งศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำระดับ ท้องถิ่นให้เกิดเป็นศูนย์บริการจัดการน้ำที่ใช้ ข้อมูลที่มาจากส่วนกลาง (Macro Scale)

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				<p>และข้อมูลที่ชุมชนสำรวจและจัดทำขึ้นในพื้นที่ (Micro Scale) รวมทั้งจัดตั้งศูนย์เรียนรู้บริหารจัดการน้ำของชุมชน ตำบล อำเภอ และจังหวัด</p> <p>๔.ผลักดันการใช้เทคโนโลยี Big Data เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารจัดการน้ำ</p> <p>กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒,๓,๔ (สำนักการระบายน้ำ/สำนักพัฒนาสังคม/สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล/สำนักผังเมือง/สำนักงานเขต)</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
เรื่อง ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง				
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : การบริหารจัดการเขตทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งรายจังหวัด				
ไม่ได้กำหนด ประเด็นย่อย	๑.การกำหนดเขตทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ๒.การจัดทำOne Marine Chart ๓.การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วม ของภาคประชาสังคม	๑ ปี	๑.ต้นฉบับแผนที่การจำแนกเขตทางทะเลและ ชายฝั่งในลักษณะ One Marine Chart ๒.ต้นฉบับแผนที่เขตทางทะเลรายจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด/ภาพรวมของพื้นที่ทางทะเล ๓.ร้อยละของจำนวนเส้นเขตจังหวัดทางทะเลที่ได้ ข้อยุติ ๔.จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้รับการแก้ไข ปรับปรุงหรือบัญญัติขึ้นเพื่อรองรับการกำหนด เขตจังหวัดในทะเล ๕.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม ๖.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : การปรับสมดุลโครงสร้างองค์กรในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล				
ไม่ได้กำหนด ประเด็นย่อย	๑.การจัดทำร่างพระราชบัญญัติการรักษา ผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. .... ๒.การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วม ของภาคประชาสังคม	๖ เดือน	๑.พระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ทางทะเล พ.ศ. .... ๒.อนุบัญญัติรองรับพระราชบัญญัติการรักษา ผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. .... และ องค์กรที่สมดุลในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ทางทะเล ๓.จำนวนองค์กรที่เกิดขึ้นเพื่อรักษาผลประโยชน์ ของชาติทางทะเลแบบบูรณาการและ	๑.จัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติการรักษา ผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. .... ๒.สร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วม ของภาคประชาสังคม

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
			มีประสิทธิภาพไม่ซ้ำซ้อน ๔.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม ๕.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : การบริหารจัดการขยะในทะเลและชายฝั่ง				
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑.กำหนดแนวทางการจัดการขยะในทะเลและชายฝั่งที่มีประสิทธิภาพ ๒.การสร้างความรู้ความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	๑ ปี	๑.ร้อยละของความสำเร็จในการบริหารจัดการขยะในทะเลและชายฝั่ง ๒.แผน“ประชารัฐจัดขยะทะเล” ๓.มีกองทุนเพื่อการดำเนินการจัดตั้ง “ศูนย์บริหารจัดการขยะทะเล” และ “ศูนย์พิทักษ์สัตว์ทะเลหายาก” ภายใต้คณะกรรมการนโยบายและแผนบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแห่งชาติ ๔.มีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวด ๕.มีแผนบริหารจัดการขยะทะเลและพิทักษ์สัตว์ทะเลหายากระดับประเทศและระดับพื้นที่ ทุกจังหวัดสามารถขับเคลื่อนแผน Clean Sea Thailand และ SDG๑๔ ตามแนวทางขององค์การสหประชาชาติ ๖.อุทยานแห่งชาติทางทะเลทุกแห่ง อปท. ในเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเลทุกแห่ง และแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญอย่างน้อย ๒๐ แห่ง มีแผนและระบบบริหารจัดการขยะทะเลและ	๑.ทบทวนสภาพปัญหา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะในทะเลและชายฝั่งและรายงานความก้าวหน้าประเด็นปฏิรูปต่างๆ ๒.ร่วมประชุม/หารือ/แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง ๓.ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการขยะในทะเลและชายฝั่ง ๔.จัดทำร่างแนวทางการบริหารจัดการขยะในทะเลและชายฝั่ง กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒,๓,๔ (สำนักสิ่งแวดล้อม/สำนักงานเขต-บางขุนเทียน)

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
			สัตว์ทะเลหายากที่เป็นมาตรฐานสากล ๗.ปริมาณขยะทะเลดีขึ้นกว่าในปัจจุบันอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ๘.ดัชนีชี้วัดปริมาณขยะทะเลบ่งบอกถึงสถานการณ์ด้านขยะทะเลที่ดีขึ้นกว่าในปัจจุบัน และอัตราการรอดตายจากการเกยตื้น ร้อยละ ๙๐ ๙.มีแนวทางด้านเศรษฐศาสตร์และพื้นที่ อปท. ที่เริ่มขายถุงพลาสติก (หรือจัดเก็บภาษี) อย่างน้อย ๑๐ แห่ง และ/หรือกองทุน/มูลนิธิเพื่อจัดการขยะทะเล/สัตว์ทะเลหายาก ๑๐.มีกฎระเบียบหรือกฎหมายที่ช่วยสนับสนุนการจัดการขยะที่ประกาศใช้เป็นระเบียบร้อยละ ๑๑.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม ๑๒.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ : การบริหารจัดการองค์ความรู้ทางทะเล				
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑.กำหนดแนวทางการบริหารจัดการองค์ความรู้ทางทะเลที่มีประสิทธิภาพ ๒.การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	๑ ปี	๑.ร้อยละของความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์ความรู้ทางทะเล ๒.องค์กรจัดการความรู้ทางทะเลที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นและสามารถบริหารจัดการองค์ความรู้ ๓.จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๔.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม ๕.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	๑.จัดทำ (ร่าง) แนวทางการบริหารจัดการองค์ความรู้ทางทะเล ๒.สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่สำคัญให้ภาคประชาชนรับรู้อย่างต่อเนื่อง

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ : การบริหารจัดการมลพิษในทะเลและชายฝั่ง				
ไม่ได้กำหนด ประเด็นย่อย	<p>๑. กำหนดแนวทางการบริหารจัดการมลพิษในทะเลและชายฝั่งที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>๒. การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม</p>	๓ ปี	<p>๑. สามารถบำบัดน้ำเสียตามชายฝั่งและเกาะทั่วประเทศได้อย่างน้อยร้อยละ ๓๐ ภายใน ๕ ปี</p> <p>๒. สามารถบำบัดน้ำเสียได้ร้อยละ ๕๐ ในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวหนาแน่นอย่างน้อย ๑๐ แห่ง</p> <p>๓. คุณภาพน้ำที่ปล่อยมาในเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเลต้องผ่านเกณฑ์ทั้งหมด</p> <p>๔. สามารถตรวจสอบคราบน้ำมัน/ติดตามจนพบสาเหตุอย่างน้อยร้อยละ ๓๐ ของกรณีคราบน้ำมัน</p> <p>๕. มีระบบแจ้งเตือนปัญหาสัตว์น้ำตาย/ซีปลาวาฬ ฯลฯ ที่สามารถเข้าถึงและทันเหตุการณ์</p> <p>๖. จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องและความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมาย</p> <p>๗. จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม</p> <p>๘. จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม</p>	<p>๑. จัดทำ (ร่าง) แนวทางการบริหารจัดการมลพิษในทะเลและชายฝั่ง</p> <p>๒. สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่</p> <p>๓. นำระบบ Environmental Checklist มาใช้เพื่อควบคุมกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อทะเลแต่ไม่เข้าข่ายกิจกรรมขนาดใหญ่ที่ต้องผ่าน EIA</p> <p>๔. ปรับปรุงระเบียบให้หน่วยงานส่วนกลางสนับสนุนงบประมาณสำหรับจัดตั้งโรงบำบัดน้ำเสีย ฯลฯ ให้องค์กรท้องถิ่นที่มีการควบคุมคุณภาพน้ำในพื้นที่ให้อยู่ตามเกณฑ์ที่กำหนดเท่านั้น</p> <p>๕. สนับสนุนผู้ประกอบการรายใหญ่ให้มีส่วนช่วยในการบำบัดน้ำเสียของชุมชนในพื้นที่ โดยเพิ่มมาตรการด้านภาษีและการคลัง</p> <p>๖. จัดทำแผนที่ให้ลำดับความสำคัญ และจัดทำ Road Map ของการกำจัดพื้นที่น้ำเสียชายฝั่งทะเล</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				๗.ปรับปรุงระเบียบให้หน่วยงานที่อนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบหากเกิดปัญหาต่างๆ ใช้ระบบเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อมเข้ามาประเมินมูลค่าความเสียหาย ๘.จัดทำระบบตรวจสอบ/ติดตาม/แจ้งเตือนมลพิษทางทะเลและสัตว์ทะเลมีพิษ เช่น น้ำเปลี่ยนสี (ซีปลาวาฬ) ฯลฯ
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๖ : การบริหารจัดการการประมงทะเล				
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑.กำหนดแนวทางการบริหารจัดการการประมงทะเลที่มีประสิทธิภาพ ๒.การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	๓ ปี	๑.ร้อยละของความสำเร็จในการบริหารจัดการการประมงทะเล ๒.มีระบบส่งเสริมด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีศักยภาพสำหรับอาชีพประมงพื้นบ้าน ๓.มีแผนบริหารจัดการการประมงทะเลรายจังหวัดที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ๔.ร้อยละของการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการประมงทะเลที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมทั้งการแสวงหา การอนุรักษ์ และการฟื้นฟูสัตว์ทะเล ๕.ร้อยละของการปรับปรุงองค์กร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประมงทะเล ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ ๖.การทำประมงไม่เกินศักยภาพการผลิตของ	๑.จัดทำ (ร่าง) แนวทางการบริหารจัดการการประมงทะเล ๒.จัดทำระบบส่งเสริมด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีศักยภาพสำหรับอาชีพประมงพื้นบ้านโดยเฉพาะ ๓.จัดทำแผนบริหารจัดการการประมงทะเลที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทั้งในมิติของพื้นที่และฤดูกาล ๔.ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการประมงทะเลให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมทั้งการแสวงหาการอนุรักษ์ และการฟื้นฟูสัตว์ทะเล ๕.ปรับปรุงองค์กร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประมงทะเลทั้งระดับนโยบายและระดับ

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
			ปริมาณสูงสุดของสัตว์น้ำที่จะจับมาใช้ประโยชน์ ได้ (MSY) ซึ่งคำนวณโดยกรมประมง ๗.ความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมาย ๘.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม ๙.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	ปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๗ : การบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและแหล่งพลังงานในทะเล				
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑.กำหนดแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและแหล่งพลังงานในทะเลที่มีประสิทธิภาพ ๒.การสร้างความรู้ความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	๓ ปี	๑.ร้อยละของการปรับปรุงองค์กร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและแหล่งพลังงานในทะเลทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ ๒.มียุทธศาสตร์การแสวงหาและใช้ประโยชน์ทรัพยากรสัตว์น้ำและแหล่งพลังงานในทะเลโดยไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ๓.มีแผนในการจัดการพื้นที่น้ำร่องเพื่อจัดทำแหล่งท่องเที่ยวดำน้ำ / อนุรักษ์ทะเลแทนปิโตรเลียมที่เลิกการใช้งานแล้ว ๔.มีแผนบริหารจัดการการแสวงหาและใช้ประโยชน์จากสัตว์น้ำและแหล่งพลังงานในทะเลโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศและชุมชน รวมถึงความยั่งยืนของทรัพยากร ๕.จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาและ	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
			การใช้ประโยชน์จากสินแร่และแหล่งพลังงาน ในทะเลที่ทันสมัยและสอดคล้องกับลักษณะของ ทะเลไทย ๖.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม ๗.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๘ : การแบ่งเขตการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งตามแนวคิดการวางแผนเชิงพื้นที่ทางทะเล (Marine Spatial Planning)				
ไม่ได้กำหนดประเด็น ย่อย	๑.การแบ่งเขต (zoning) การใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ๒.กำหนดแนวทางตามแนวคิด MSP ๓.การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วม ของภาคประชาสังคม	๕ ปี	๑.จำนวนฐานข้อมูลทรัพยากรที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ๒.แผนผังการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ๒๓ จังหวัด ๓.จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๔.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม ๕.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	๑.จัดทำ (ร่าง) เขตการใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งตามหลักการ ทางวิชาการ ๒.การสำรวจข้อมูลทรัพยากรรายพื้นที่และ รายละเอียดของทรัพยากร รวมถึงการใช้ ประโยชน์ ๓.กำหนดเขต (zoning) การใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ๔.จัดทำแก้ไขปรับปรุง และกำกับการยกร่าง กฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้แผน MSP สามารถใช้บังคับได้
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๙ : การอนุรักษ์ปะการังอย่างยั่งยืน				
ไม่ได้กำหนดประเด็น ย่อย	๑.กำหนดแนวทางการบริหารจัดการการอนุรักษ์ ปะการังอย่างยั่งยืน ๒.การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วม ของภาคประชาสังคม	๕ ปี	๑.มีพื้นที่ปะการังสมบูรณ์มากกว่าร้อยละ ๙ ใน ๕ ปี และมากกว่าร้อยละ ๒๐ ภายใน ๒๐ ปี ๒.พื้นที่ปะการังเสียหายน้อยกว่าร้อยละ ๕ ใน ๕ ปี และน้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ภายใน ๒๐ ปี	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
			๓.เรือตรวจของภาครัฐ/เรือท่องเที่ยวที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเกิน ๒๐ คน ทั้งหมดในพื้นที่ตัวอย่าง อ่าวพังงา/เกาะพีพี ได้รับการติดตั้งระบบติดตามเรือ และมีศูนย์ตรวจสอบประจำพื้นที่ ๔.จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๕.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแนวปะการังแห่งชาติ ๖.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม ๗.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๐ : การแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง				
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑.กำหนดแนวทางการบริหารจัดการการแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่มีประสิทธิภาพ ๒.การสร้างความรู้ความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	๕ ปี	๑.ร้อยละของความสำเร็จในการแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ๒.มีมาตรการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับสิ่งก่อสร้างริมทะเลที่มีการยกเว้นการทำ EIA ๓.พื้นที่ที่ประสบปัญหาการกัดเซาะระดับเร่งด่วน ๓๑ กลุ่มหาดย่อย มีมาตรการในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งครอบคลุมทุกพื้นที่ ๔.มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ๕.ความสำเร็จในการจัดตั้งหน่วยงานกำกับการลดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ๖.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม	๑.จัดทำแนวทางการแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งของประเทศไทย ๒.สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่ ๓.นำระบบ Environmental Check List มาใช้สำหรับสิ่งก่อสร้างริมทะเลที่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้น ๔.ศึกษารวบรวมข้อมูลและทำกระบวนการมีส่วนร่วมให้ครอบคลุมทุกประการทั้งในเรื่องผลกระทบต่อห่วงโซ่อาหารและ

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
			๗.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	ระบบนิเวศ รวมทั้งจัดทำระบบที่สามารถดูแลควบคุมให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ๖. กำกับการยกร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้กฎหมายมีการบูรณาการของทุกหน่วยงาน กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒,๓,๔,๕ (สำนักการระบายน้ำ/สำนักสิ่งแวดล้อม/สำนักการโยธา/สำนักงานเขต-บางขุนเทียน)
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๑ : การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล				
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑. กำหนดแนวทางการบริหารจัดการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการปกป้องรักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่มีประสิทธิภาพ ๒. การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	๕ ปี	๑. แนวทางและ Road Map ในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล ๒. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล ๓. แผนการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล ๔. ร้อยละของความสำเร็จในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการปกป้องรักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
			๕.จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๖.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม ๗.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๒ : การบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและสัตว์ทะเล				
ไม่ได้กำหนด ประเด็นย่อย	๑.กำหนดแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่ คุ้มครองทางทะเลและสัตว์ทะเลที่มีประสิทธิภาพ ๒.การสร้างความรู้ความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วม ของภาคประชาสังคม	๕ ปี	๑.แผนผังร่างพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและสัตว์ทะเล และพื้นที่เป้าหมาย ๒.ร้อยละของความสำเร็จในการบริหารจัดการ ทรัพยากรทางทะเลและสัตว์ทะเล ๓.จำนวนพื้นที่คุ้มครองทางทะเลเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ปีละ ๑,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ๔.พื้นที่คุ้มครองทางทะเลมีมากกว่า ๓๒,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ในปี ค.ศ.๒๐๓๐ ๕.ความเสียหายของระบบนิเวศและสิ่งมีชีวิต ทางทะเลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ ในพื้นที่คุ้มครองน้อยลงกว่าก่อนประกาศเป็น พื้นที่คุ้มครอง ๖.จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๗.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม ๘.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๓ : การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทางทะเลให้ทันสมัยและสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒				

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	<p>๑.กำหนดแนวทางการบริหารจัดการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทางทะเลให้ทันสมัยและสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ ที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>๒.การสร้างความรู้ความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม</p>	๕ ปี	<p>๑.แนวทางและ Road Map ในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทางทะเล</p> <p>๒.ร้อยละของกฎหมายที่แก้ไข/ปรับปรุง/กำหนดขึ้นใหม่ให้มีการบูรณาการความสอดคล้อง และทันสมัยสามารถนำไปใช้ได้อย่างสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของประเทศไทย และเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย</p> <p>๓.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม</p> <p>๔.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม</p>	<p>๑.ควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทางทะเลให้ทันสมัยและสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ รวมจำนวน ๘๒ ฉบับ</p>

เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : ปฏิรูปกลไกด้านความหลากหลายทางชีวภาพทั้งระดับชาติและพื้นที่				
ประเด็นย่อยที่ ๑.๑ การปฏิรูปกฎหมาย	๑.จัดทำพระราชบัญญัติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพที่นำไปสู่การบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทของประเทศไทย ๒.กฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อนุสัญญา และข้อตกลงระหว่างประเทศที่ไทยเป็นภาคี	๒ ปี	๑.มีกฎหมายหลักด้านความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพในภาพรวมของประเทศ ๒.จำนวนกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพที่ได้รับการปรับปรุง	๑.ยกร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. ... ใช้เป็นกรอบบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศ
ประเด็นย่อยที่ ๑.๒ การปฏิรูปกลไกคณะกรรมการ	๑.เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการด้านความหลากหลายทางชีวภาพ โดยตั้งคณะกรรมการระดับชาติและระดับจังหวัด เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานให้มีการดำเนินงานมีความชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ๒.องค์กรกลางที่ทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการความหลากหลายทางชีวภาพในระดับประเทศ มีการปรับโครงสร้างอำนาจหน้าที่ และภารกิจให้เหมาะสมกับการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ ในการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศ	๕ ปี	๑.มีกลไกในรูปของคณะกรรมการระดับชาติและระดับจังหวัด ๒.มีองค์กรกลางที่ทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการความหลากหลายทางชีวภาพในระดับประเทศ	<u>การปฏิรูปกลไกคณะกรรมการในระดับพื้นที่</u> ๑.จัดตั้งคณะกรรมการความหลากหลายทางชีวภาพในระดับจังหวัดเพื่อประสานการดำเนินงานปฏิรูประบบและเครือข่ายของศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากร-ท้องถิ่น ตำบล ภายใต้คณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติ (กอช.) ๒.จัดตั้งคณะกรรมการความหลากหลายทางชีวภาพในระดับจังหวัด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. .... กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒ (สำนักสิ่งแวดล้อม)
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : ปฏิรูประบบการวิจัยด้านความหลากหลายทางชีวภาพ				

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
ประเด็นย่อยที่ ๒.๑ จัดทำแผนการวิจัย และสนับสนุน การนำงานวิจัย ไปใช้ประโยชน์	๑.ระบบวิจัยและพัฒนาที่ครอบคลุมตั้งแต่ การวิจัยขั้นพื้นฐานและอนุกรมวิธาน นวัตกรรม และการประยุกต์ใช้เชิงเศรษฐกิจพร้อมทั้งระบบ งบประมาณและเงินทุนสนับสนุนที่ชัดเจนและ ต่อเนื่อง ๒.มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการและสร้างนวัตกรรม ใหม่ ๆ ให้กับคนในชุมชน ๓.เพิ่มประสิทธิภาพในการอนุรักษ์และ ใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างยั่งยืน	๕ ปี	๑.มีแผนการดำเนินงานในการพัฒนาระบบวิจัย ด้านความหลากหลายทางชีวภาพและ การสนับสนุนงบประมาณตามวาระวิจัยครอบคลุม ทุกมิติที่มีความสำคัญ ๒.จำนวนนวัตกรรมที่สร้างขึ้นสำหรับคนในชุมชน ๓.มีกลไกในการเชื่อมโยงและบูรณาการองค์ความรู้ ทางวิชาการเข้าสู่การกำหนดนโยบายและแผนของ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องรวมถึงการพัฒนาต่อยอด ในเชิงเศรษฐกิจ	
ประเด็นย่อยที่ ๒.๒ ปฏิรูปองค์กรวิจัย ด้านความหลากหลาย ทางชีวภาพ	๑.จัดตั้งสถาบันวิจัยระบบความหลากหลายทาง ชีวภาพเพื่อกำหนดนโยบายพัฒนาระบบวิจัย องค์ความรู้และบุคลากรด้านความหลากหลาย ทางชีวภาพของประเทศ	๕ ปี	๑.มีองค์กรในการศึกษาวิจัยเชิงระบบและนโยบาย เพื่อบูรณาการระหว่างภาคส่วนและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	๑.ยกร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้ง สถาบันวิจัยระบบความหลากหลายทาง ชีวภาพให้เป็นองค์กรอิสระที่ทำงานคู่ขนาน กับกระทรวงที่เกี่ยวข้อง
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : ปฏิรูประบบข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศเพื่อการอนุรักษ์ คุ่มครอง ใช้ประโยชน์ และแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรม				
ประเด็นย่อยที่ ๓.๑ พัฒนากล้องข้อมูล ทรัพยากรชีวภาพ ระดับชาติ	๑.มีข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพที่มีลำดับ ความสำคัญสูง ๒.มีศูนย์ข้อมูลกลางด้านความหลากหลายทาง ชีวภาพ	๕ ปี	๑.มีข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพที่มีลำดับ ความสำคัญสูง ๒.มีศูนย์ข้อมูลกลางด้านความหลากหลายทาง ชีวภาพ	๑.จัดให้มีศูนย์ข้อมูลกลางด้าน ความหลากหลายทางชีวภาพ (ระดับจังหวัด) กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑ (สำนักสิ่งแวดล้อม)
ประเด็นย่อยที่ ๓.๒	๑.มีบัญชีรายการทรัพยากรความหลากหลายทาง	๕ ปี	๑.มีแหล่งข้อมูลและตัวอย่างความหลากหลายทาง	๑.จัดทำระบบบัญชีรายการทรัพยากร

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
<p>จัดทำบัญชีรายการทรัพยากร ความหลากหลายทางชีวภาพและแหล่งตัวอย่าง</p>	<p>ชีวภาพ และทรัพยากรพันธุกรรมที่ทรงคุณค่า</p>		<p>ชีวภาพที่สามารถเข้าถึงใช้ประโยชน์</p>	<p>ความหลากหลายทางชีวภาพทรัพยากรพันธุกรรมที่ทรงคุณค่าเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ๒. จัดตั้งธนาคารอนุรักษ์เมล็ดพันธุ์พืชที่ถูกคุกคาม ๓. จัดตั้งธนาคารพันธุกรรมสัตว์ ๔. จัดตั้งดำเนินงานพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยาพืชและสัตว์ทะเล กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑ (สำนักสิ่งแวดล้อม)</p>
<p>เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๔: ปฏิรูประบบและเครือข่ายฐานทรัพยากรท้องถิ่นให้ครอบคลุมทั่วประเทศรวมถึงเครือข่ายระดับประเทศและอาเซียน</p>				
<p>ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย</p>	<p>๑. ศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่นตำบลครอบคลุมทั่วประเทศและมีการเชื่อมโยงเครือข่ายสู่ระดับประเทศระหว่างประเทศและภูมิภาค ๒. มีการบูรณาการงานฐานข้อมูลทรัพยากรท้องถิ่นและเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์คุ้มครอง ป่าฟู และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ๓. มีการจัดทำทะเบียนทรัพยากรพืชสัตว์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในชุมชนเพื่อแสดงสิทธิในทรัพยากรรวมถึง</p>	<p>๕ ปี</p>	<p>๑. ศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่นตำบลครอบคลุม ๗,๒๕๕ ตำบลทั่วประเทศภายใน ๕ ปี และมีการเชื่อมโยงเครือข่ายสู่ระดับประเทศระหว่างประเทศและภูมิภาคโดยมีศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่นตำบลในทุกจังหวัด จังหวัดละอย่างน้อย ๑ ตำบลในปีแรก (quick win) ๒. จำนวนโรงเรียนชุมชนที่บูรณาการงานฐานข้อมูลทรัพยากรท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วม ๓. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์คุ้มครอง ป่าฟู และใช้ประโยชน์ความหลากหลาย</p>	<p>๑. ผลักดันและขับเคลื่อนการยกระดับและขยายเครือข่ายศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่นไว้ในร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ๒. จัดทำพระราชบัญญัติจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพโดยชุมชนและ อปท. ตามแนวทางพระราชรัฐ พ.ศ. ....</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
	<p>การเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์จากทรัพยากรและภูมิปัญญาในท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม</p> <p>๔.อปท. มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในการป้องกันและใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน</p> <p>๕.มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศหรือภูมิภาคในการอนุรักษ์ คุ่มครอง พื้นฟู และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน</p> <p>๖.มีข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ความรู้พื้นบ้าน และวิถีปฏิบัติของชุมชนท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จและนำไปประยุกต์ใช้ในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน</p>		<p>ทางชีวภาพในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน</p> <p>๔.บัญชีรายการทรัพยากรพืช สัตว์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในชุมชนที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนที่มีการเก็บรักษาไว้</p> <p>๕.จำนวนทรัพยากรพืช สัตว์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในชุมชนเพื่อแสดงสิทธิ์ในทรัพยากรรวมถึงการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์จากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่มีการขึ้นทะเบียนในท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม</p> <p>๖.จำนวน อปท. ที่ได้รับการเสริมสร้างศักยภาพในการป้องกันและใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน</p> <p>๗.จำนวนเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศหรือภูมิภาคในการอนุรักษ์ คุ่มครอง พื้นฟู และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน</p> <p>๘.จำนวนชุมชนที่ได้รับการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ความรู้พื้นบ้าน และวิถีปฏิบัติของชุมชนท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จสำหรับไปประยุกต์ใช้ในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลาย</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
			ทางชีวภาพอย่างยั่งยืน	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ : ปฏิรูประบบบุคลากรด้านความหลากหลายทางชีวภาพ				
ประเด็นย่อยที่ ๕.๑ จัดทำแผนพัฒนาระบบบุคลากรด้านความหลากหลายทางชีวภาพ	<p>๑. บุคลากรมีทักษะความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ มีตำแหน่งงานเส้นทางอาชีพและความมั่นคง</p> <p>๒. บุคลากรมีความรู้ความเชี่ยวชาญในระดับผู้นำของภูมิภาค</p> <p>๓. ส่งเสริมแรงจูงใจทางบวกที่สนับสนุนกลุ่มเป้าหมายเข้ามาศึกษาด้านความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น อัตราค่าตอบแทนพิเศษสำหรับสาขาที่ขาดแคลน</p> <p>๔. มีหลักสูตรการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบ รวมถึงหลักสูตรท้องถิ่นที่ทันสมัยเชิงสหวิทยาการ</p> <p>๕. ศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่น ตำบล มีการสร้างสรรค์องค์ความรู้และแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practices) ในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน</p>	๕ ปี	<p>๑. จำนวนบุคลากรที่รองรับการดำเนินงานด้านความหลากหลายทางชีวภาพทั้งในระดับภูมิภาค ระดับประเทศและพื้นที่</p> <p>๒. จำนวนโครงการวิจัยจากองค์กรระหว่างประเทศ และ/หรือจำนวนบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่เป็นยอมรับในระดับนานาชาติ</p> <p>๓. จำนวนบุคลากรที่ได้รับรางวัลและเชิดชูเกียรติ</p> <p>๔. ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายที่เข้ามาศึกษาทางด้านความหลากหลายทางชีวภาพและได้รับเข้าทำงานในพื้นที่จำนวนหลักสูตรการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบรวมถึงหลักสูตรท้องถิ่น</p> <p>๕. องค์ความรู้และแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practices) จากศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่นตำบล</p>	<p>๑. สร้างและพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศในเชิงสหสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทั้งในระบบและนอกระบบ การศึกษารวมถึงบุคลากรในท้องถิ่นและชุมชน</p> <p>๒. สนับสนุนบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญให้มีบทบาทสำคัญและมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ</p> <p>๓. จัดสรรทุนเล่าเรียนสาขานุกรมวิธานและสาขาที่เกี่ยวข้องตามความต้องการของหน่วยงาน และจัดการฝึกอบรมและดูงานด้านนุกรมวิธานอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๔. ผลักดันให้เกิดการเพิ่มส่วนงานตำแหน่งเส้นทางอาชีพและความมั่นคงของบุคลากรด้านความหลากหลายทางชีวภาพทั้งส่วนกลาง และท้องถิ่น รวมถึงงบประมาณรองรับ</p> <p>๕. สนับสนุนให้ศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่นตำบลมีการสร้างสรรค์</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				องค์ความรู้และแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practices) ในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๓,๔,๕ (สำนักงาน ก.ก./สถาบันพัฒนาข้าราชการ กทม. /สำนักพัฒนาสังคม/สำนักงานเขต)
ประเด็นย่อยที่ ๕.๒ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งปัน และดำรงไว้ซึ่งองค์ความรู้	๑.คนในท้องถิ่นมีองค์ความรู้ของภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือความรู้พื้นบ้านที่คงอยู่และใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ๒.ประชาชนได้รับความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานด้านความหลากหลายทางชีวภาพ และเห็นคุณค่าความสำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพ	๕ ปี	๑.จำนวนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์ฟื้นฟูการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ ๒.ร้อยละความรู้ความเข้าใจพื้นฐานด้านความหลากหลายทางชีวภาพของกลุ่มเป้าหมาย	๑.ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือความรู้พื้นบ้านด้านการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพโดยการทำงานของอาสาสมัคร (ผู้สูงอายุหรือประชาชนชาวบ้าน วิทยากร และ เยาวชน) ๒.สร้างสังคมการเรียนรู้ แบ่งปัน ผ่านการศึกษาด้านความหลากหลายทางชีวภาพสู่สาธารณชนในทุกระดับ กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒ (สำนักพัฒนาสังคม/สำนักการศึกษา/สำนักงานเขต)

เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๖: ปฏิรูประบบกลไกรองรับการใช้ประโยชน์และอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
ไม่ได้กำหนด ประเด็นย่อย	๑. รายได้จากเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เพิ่มขึ้น ๒. เพิ่มมูลค่าทรัพยากรชีวภาพ ๓. มีนวัตกรรมสร้างผลิตภัณฑ์และบริการมาตรฐานระดับสากล ๔. รายได้ของท้องถิ่นเพิ่มขึ้นจากสินค้าและบริการที่ได้มาตรฐานสากล ๕. ประชาชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเลือกสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๖. ภาคการผลิตและบริการได้รับการรับรองการผลิตและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น ๗. มีกลไก/แนวทางเชื่อมโยงผลประโยชน์ฯ และใช้งานได้อย่างเป็นรูปธรรมและกว้างขวาง	๕ ปี	๑. รายได้จากเศรษฐกิจชีวภาพต่อปี ๒. มูลค่าทรัพยากรชีวภาพเพิ่มขึ้นต่อปีในแต่ละภาคส่วน ๓. จำนวนนวัตกรรมสร้างผลิตภัณฑ์ฯ ต่อปี ๔. รายได้จากสินค้าและบริการที่ได้มาตรฐานสากลของชุมชนท้องถิ่นต่อปี ๕. อัตราการบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมต่อสินค้าและบริการทั้งหมดเพิ่มขึ้น ๖. จำนวนชนิดพันธุ์/พื้นที่อนุรักษ์ทุกระดับที่ได้รับการอนุรักษ์ในรูปแบบการคืนผลประโยชน์จากการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพ	
เรื่อง สิ่งแวดล้อม				

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๑: เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ				
<p>ประเด็นย่อยที่ ๑.๑ ลดขยะมูลฝอยที่ แหล่งกำเนิดโดยสร้าง แรงจูงใจในการคัดแยก และนำกลับมา ใช้ประโยชน์ให้ มากที่สุด (มลพิษจากขยะชุมชน)</p>	<p>๑. ปริมาณขยะอินทรีย์และขยะรีไซเคิลที่ต้นทาง ลดลง ๒. ปริมาณขยะอินทรีย์และขยะรีไซเคิล ที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น</p>	<p>๑-๕ ปี</p>	<p>๑. กฎหมาย/กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการกำกับ หน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนา ระบบคัดแยกขยะที่ครัวเรือนระบบขยะแลกเงิน รวมทั้งระบบการเก็บรวบรวมและการขนส่งขยะ แบบแยกประเภทได้รับการออกประกาศและ มีผลบังคับใช้ภายใน ๑ ปี ๒. ร้อยละของจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ดำเนินการตามหลักการและแนวทางที่กำหนด ภายใน ๕ ปี ๓. ผลสำเร็จของการดำเนินการของหน่วยงาน รับผิดชอบตามระยะเวลาที่กำหนด</p>	<p>๑. สร้างวัฒนธรรมการคัดแยกขยะมูลฝอย และนำกลับมาใช้ประโยชน์ในชุมชนต่างๆ ทั่วประเทศโดยสร้างแรงจูงใจบนหลักการ “เปลี่ยนขยะที่ไม่มีราคาให้เป็นเงิน” โดยเฉพาะขยะอินทรีย์ ๒. ผนวกความรู้เรื่องการคัดแยกขยะเข้าไป ในหลักสูตรการเรียนการสอน ๓. จัดตั้งศูนย์กลางคัดแยกขยะรีไซเคิล และขยะที่นำมาใช้ประโยชน์ได้ครอบคลุม ทุกภูมิภาค ๔. จัดทำปฏิทินการเก็บขยะแต่ละประเภท คู่มือการแยกประเภทแบบง่ายสำหรับ ทุกชุมชน/ครัวเรือน ๕. ออกกฎหมาย/กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาระบบการเก็บรวบรวมและ ขนส่งขยะแบบแยกประเภทและเชื่อมโยง ตัวชี้วัดและการจัดสรรเงินงบประมาณ กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒,๓,๔,๕ (สำนักสิ่งแวดล้อม/สำนักการศึกษา/ สำนักพัฒนาสังคม/สำนักงานเขต)</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
ประเด็นย่อยที่ ๑.๒ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะทุกประเภทที่ถูกต้องตามหลักวิชาการอย่างเต็มรูปแบบตั้งแต่ครัวเรือนถึงปลายทาง (มลพิษจากขยะชุมชน)	๑.ขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและมีประสิทธิภาพมากขึ้นตั้งแต่ครัวเรือนถึงปลายทาง	๑ ปี	๑.กฎระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการออกประกาศและมีผลบังคับใช้ภายใน ๑ ปี ๒.ร้อยละของจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการตามแนวทางที่กำหนดเริ่มลงจากเทศบาลเมืองใหญ่เมืองอุตสาหกรรมและ/หรือเมืองท่องเที่ยวขนาดใหญ่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษก่อน ๓.มาตรการที่สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มและการตลาดสำหรับสินค้าที่ทำจากวัสดุเหลือใช้	๑.วางแผนลงทุนในการใช้ประโยชน์จากขยะทุกประเภทได้ ๒.พัฒนาแผนบริหารจัดการขยะทุกประเภทอย่างเต็มรูปแบบตั้งแต่ครัวเรือนถึงปลายทางโดยสามารถใช้ประโยชน์จากขยะทุกประเภทอย่างเต็มที่ กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑, ๒ (สำนักสิ่งแวดล้อม/สำนักพัฒนาสังคม/สำนักงานเขต)
ประเด็นย่อยที่ ๑.๓ ลดการผลิตและการบริโภคสินค้าที่ผลิตจากวัสดุที่ย่อยสลายยาก (มลพิษจากขยะชุมชน)	๑.ปริมาณการบริโภคถุงพลาสติกและกล่องโฟมบรรจุอาหารที่ทำจากวัสดุย่อยสลายยากลดลง	๑-๕ ปี	๑.กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการกำกับหน่วยงานราชการได้รับการออกประกาศและมีผลบังคับใช้ภายใน ๑ ปี ๒.ข้อตกลงกับภาคเอกชนได้รับการจัดทำและนำไปปฏิบัติตามภายใน ๑ ปี ๓.กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเก็บภาษี/ค่าธรรมเนียมได้รับการออกประกาศและมีผลบังคับใช้ภายใน ๓ ปี ๔.ปริมาณการใช้ถุงพลาสติกและกล่องโฟมบรรจุอาหารที่ทำจากวัสดุย่อยสลายยากลดลงอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ภายใน ๕ ปี จากปีฐาน ๒๕๖๑	๑.ออกกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดให้หน่วยงานราชการส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น รวมถึงสถานศึกษาของรัฐเลิกใช้กล่องโฟมบรรจุอาหารที่ผลิตจากวัสดุที่ย่อยสลายยากและขวดน้ำพลาสติกที่มีพลาสติกหุ้มฝา (cap seal) รวมทั้งกำหนดให้ร้านค้าในสถานที่ราชการคิดราคาถุงพลาสติกใส่สินค้าและแก้วน้ำพลาสติกสำหรับเครื่องดื่ม ๒.ศึกษาความเหมาะสมในการจัดเก็บภาษี/ค่าธรรมเนียมกับสินค้าถุงพลาสติกและ

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				<p>กล่องโพนบรรจุอาหาร</p> <p>๓. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานการใช้สินค้าดังกล่าว (baseline data) เพื่อการติดตามและประเมินผล</p> <p>กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๒,๓</p> <p>(สำนักสิ่งแวดล้อม/สำนักการคลัง/สำนักงานกฎหมายและคดี/สำนักงานเขต)</p>
<p>ประเด็นย่อยที่ ๑.๔ ขยายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของภาคเอกชนในการจัดการขยะอันตรายชุมชนตั้งแต่ต้นทาง</p>	<p>๑. ขยะอันตรายเข้าสู่ช่องทางการรับคืนและได้รับการจัดการอย่างถูกหลักวิชาการเพิ่มขึ้น</p>	<p>๑-๓ ปี</p>	<p>๑. ระบบการจัดการขยะอันตรายชุมชนได้รับการพัฒนาและกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการออกประกาศและมีผลบังคับใช้ภายใน ๓ ปี</p>	<p>๑. เร่งรัดการออกพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ให้ถูกต้องซึ่งเป็นการจัดการของเสียอันตรายชุมชนประเภทหนึ่งและแยกออกจากการจัดการขยะมูลฝอยทั่วไป</p>
<p>ประเด็นย่อยที่ ๑.๕ บังคับใช้มาตรฐานจัดการน้ำเสียอย่างเคร่งครัดตั้งแต่การขออนุมัติการก่อสร้าง (มลพิษจากน้ำเสีย)</p>	<p>๑. น้ำเสียได้รับการบำบัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการมากขึ้น</p>	<p>๑-๕ ปี</p>	<p>๑. หลักเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อม(รวมทั้งมาตรฐานน้ำเสีย) ได้รับการกำหนดให้เป็นเงื่อนไขประกอบการอนุมัติ/อนุญาต รวมทั้งการดำเนินการติดตามตรวจสอบภายใน ๓ ปี</p> <p>๒. ระบบ Third Party Inspection เพื่อสนับสนุนการติดตามและตรวจสอบได้รับการศึกษาภายใน ๒ ปี และหากพบว่าเหมาะสมได้รับการพัฒนา</p>	<p>๑. หน่วยงานรับผิดชอบในการอนุมัติการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนสถานประกอบการ หรือโรงงาน หน่วยงานอนุมัติ/อนุญาต นำหลักเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อม (รวมทั้งมาตรฐานน้ำเสีย) ไปเป็นเงื่อนไขประกอบการอนุมัติ/อนุญาต และดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
			เพื่อนำมาใช้ภายใน ๓ ปีหลังจากนั้น	<p>โดยเฉพาะในการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานต้องกำหนดให้มีการจัดทำแบบรายงานดำเนินการออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตโรงงาน</p> <p>๒.ศึกษาความเป็นไปได้รวมถึงแนวทางที่เหมาะสมในการนำระบบ Third Party Inspection มาใช้เพื่อสนับสนุนการติดตามและตรวจสอบของหน่วยงานภาครัฐ และพัฒนาระบบดังกล่าว</p> <p>กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒ (สำนักการระบายน้ำ/สำนักการโยธา/สำนักงานเขต)</p>
ประเด็นย่อยที่ ๑.๖ พัฒนากลไกด้านงบประมาณเพื่อสนับสนุนหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมชุมชนในการจัดการน้ำเสีย	๑.น้ำเสียชุมชนได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น	๓-๕ ปี	๑.กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการออกประกาศและบังคับใช้ภายใน ๓ ปี	<p>๑.ศึกษาแนวทางและวิธีการที่เหมาะสมในการพิจารณาเก็บค่าอนุรักษ์คุณภาพน้ำจากองค์กรผู้ใช้ทรัพยากรน้ำเพื่อการประปาหรือจากภาคส่วนต่างๆ โดยอาจพิจารณารวมไว้ในค่าน้ำประปา</p> <p>๒.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการน้ำเสียที่แหล่งกำเนิดและลดการระบายน้ำเสียสู่สิ่งแวดล้อมตามคู่มือการจัดการน้ำเสียภาคประชาชน</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒ (สภา กทม. /สำนักงานระบายน้ำ/สำนักพัฒนาสังคม/สำนักงานเขต)
ประเด็นย่อยที่ ๑.๗ กระตุ้นการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อจูงใจให้โรงงานจัดการมลพิษที่ต้นทาง (มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม)	๑.ปริมาณการผลิตและบริโภคสินค้าที่มีเครื่องหมายรับรองการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	๑-๕ ปี	๑.กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการออกประกาศและมีผลบังคับใช้ภายใน ๑ ปี ๒.การออกประกาศสิทธิประโยชน์และมาตรการสนับสนุนโรงงานที่สนับสนุนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนภายใน ๓ ปี ๓.การออกประกาศพื้นที่เมืองอุตสาหกรรม-เชิงนิเวศ ๑๕ จังหวัด ภายใน ๓ ปี	๑.ศึกษาความเหมาะสมและออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่ออนุญาตให้บริษัทและร้านค้าสามารถหักค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในการลดหย่อนภาษีนิติบุคคลได้ ในกรณีที่เลือกซื้อสินค้าที่ได้รับเครื่องหมายรับรองฉลากเขียว ตระกร้าเขียว และอื่นๆ ที่รับรองการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๒.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน (baseline data) สำหรับสินค้าดังกล่าว
ประเด็นย่อยที่ ๑.๘ ปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมโดยเพิ่มข้อกำหนดด้านการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑.จำนวนโรงงานที่ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น	๕ ปี	๑.จำนวนของมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับการปรับปรุงให้ครอบคลุมข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมภายใน ๕ ปี ๒.จำนวนสินค้าที่ได้รับการติดเครื่องหมายรับรองการผลิตอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐ ใน ๕ ปี	๑.ศึกษาความเหมาะสมและปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้ครอบคลุมถึงข้อกำหนดด้านการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๒.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนข้อมูลเชิงวิชาการ ๓.ศึกษาแนวทางการกำหนดหลักเกณฑ์เชื่อมโยงการติดสัญลักษณ์ของมาตรฐานต่างๆ ของโรงงานอุตสาหกรรมลงในผลิตภัณฑ์

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
ประเด็นย่อยที่ ๑.๙ ลด/เลิกการใช้สารเคมี เพื่อการเกษตรที่ ส่งผลกระทบต่อ สุขภาพประชาชนและ คุณภาพสิ่งแวดล้อม (มลพิษจากสารเคมี ภาคการเกษตร)	๑.ปริมาณการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตรที่เป็น อันตรายต่อสุขภาพประชาชนลดลง	๑ - ๕ ปี	๑.ร้อยละ ๑๐๐ ของสารเคมีเพื่อการเกษตรที่มี หลักฐานเชิงประจักษ์ทางวิทยาศาสตร์บ่งบอกถึง อันตรายต่อสุขภาพประชาชนได้รับการยกเลิกหรือ ควบคุมภายใน ๓ ปี ๒.กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการยกเลิก/ควบคุม ได้รับการออกประกาศและมีผลบังคับใช้ภายใน ๓ ปี ๓.ข้อมูลสารทดแทนและสารชีวภาพทางเลือก ได้รับการเผยแพร่สู่เกษตรกรอย่างต่อเนื่อง ช่วงระยะเวลา ๕ ปี	๑.ยกเลิกการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตรที่ อนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง กำหนดให้ยกเลิก ๒.มีหลักฐานเชิงประจักษ์ทางวิทยาศาสตร์ บ่งบอกถึงอันตรายต่อสุขภาพประชาชน ๓.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำและเผยแพร่ ข้อมูลสารทดแทนหรือสารชีวภาพทางเลือก สำหรับสารเคมีที่ได้รับการยกเลิก/ควบคุม ๔.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาทางเลือก ด้านสารชีวภาพและเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อ การเกษตรที่ยั่งยืนอย่างเป็นระบบและจริงจัง สำหรับเกษตรกร
ประเด็นย่อยที่ ๑.๑๐ ขยายบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบ ของภาคเอกชนในการ จัดการการใช้สารเคมี เพื่อการเกษตรตั้งแต่ ต้นทางถึงปลายทาง	๑.สารเคมีทางการเกษตรได้รับการใช้อย่าง เหมาะสม ๒.ซากบรรจุภัณฑ์เคมีทางการเกษตรเข้าสู่ ช่องทางการรับคืนและได้รับการจัดการอย่าง ถูกหลักวิชาการมากขึ้น	๓-๕ ปี	๑.กฎหมายที่เกี่ยวข้องมีการออกประกาศและ บังคับใช้ภายใน ๓ ปี ๒.ซากบรรจุภัณฑ์เคมีทางการเกษตร ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักวิชาการเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของปริมาณซากบรรจุภัณฑ์ เคมีทางการเกษตรทั่วประเทศภายใน ๕ ปี ๓.ร้อยละของจำนวนสินค้าเกษตรที่มีปริมาณ สารพิษตกค้างเกินค่ามาตรฐานของปริมาณ สารพิษตกค้างสูงสุด (Maximum Residue Limit:	๑.ออกกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดให้ เอกชนเข้ามารับผิดชอบในการใช้สารเคมี ทางการเกษตรตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
			MRL) ลดลงภายใน ๕ ปี	
ประเด็นปฏิรูปที่ ๒: ปรับปรุงระบบและกลไกการเฝ้าระวัง ควบคุม ติดตาม และตรวจสอบมลพิษ				
ประเด็นย่อยที่ ๒.๑ กำหนดหน่วยงาน รับผิดชอบหลักในการ จัดทำมาตรฐาน ให้คำแนะนำ ติดตาม และตรวจสอบ การจัดการขยะทุก ประเภทตามหลัก วิชาการให้ชัดเจน (มลพิษจากขยะ)	๑.ขยะได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตาม หลักวิชาการและมีประสิทธิภาพมากขึ้นตั้งแต่ ต้นทางถึงปลายทาง	๑-๕ ปี	๑.กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องได้รับการประกาศและ บังคับใช้ภายใน ๑ ปี ๒.แนวทางในการบูรณาการกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการขยะภายใน ๒ ปี และผลักดันให้ มีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมภายใน ๓ ปี หลังจากนั้น	๑.ออกกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนด บทบาทอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงาน ที่จะทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานกลาง ในการจัดการขยะทุกประเภทรวมทั้งติดตาม และตรวจสอบการดำเนินการเพื่อให้เป็นไป ตามมาตรฐานที่กำหนดหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องยึดตามมาตรฐานกลางที่ได้รับ การกำหนดสำหรับการบริหารจัดการขยะ ๒.ศึกษาแนวทางในการบูรณาการกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ เช่น พ.ร.บ. การบริหารจัดการขยะแห่งชาติและ การผลักดันให้เกิดผลเป็นรูปธรรม กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๒ (สำนักสิ่งแวดล้อม/สำนักงานเขต)
ประเด็นย่อยที่ ๒.๒ กำหนดหน่วยงาน เจ้าภาพหลักในการ ประสานงานกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำกับดูแลการ	๑.การบูรณาการในการบริหารจัดการน้ำเสีย ในภาพรวมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	๓ ปี	๑.การศึกษาความเหมาะสมของหน่วยงาน ได้รับการดำเนินการภายใน ๑ ปี ๒.กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการประกาศและ บังคับใช้ภายใน ๓ ปี	๑.ศึกษาความเหมาะสมของหน่วยงาน ที่จะเป็นหน่วยงานเจ้าภาพหลักในการ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำกับดูแลการจัดการน้ำเสียในภาพรวม ให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรการ และ มาตรฐานที่กำหนดไว้

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
บริหารจัดการน้ำเสียตามหลักวิชาการในภาพรวม (มลพิษจากน้ำเสีย)				<p>๒.ออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดบทบาท อำนาจ และหน้าที่ของหน่วยงานหลักที่จะทำหน้าที่ในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำกับดูแลการจัดการน้ำเสียในภาพรวม เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการทำงานและความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานทั้งแนวดิ่งและแนวราบในการจัดการน้ำเสีย</p> <p>กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑ (สำนักการระบายน้ำ)</p>
ประเด็นย่อยที่ ๒.๓ จัดทำทำเนียบการปล่อยและการเคลื่อนย้ายมลพิษและเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะอย่างโปร่งใส (มลพิษจากการใช้สารเคมีในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม)	๑.ความไว้วางใจและความร่วมมือในการลดลงของมลพิษระหว่างรัฐ เอกชน ประชาชนเพิ่มขึ้น	๕ ปี	<p>๑.ระบบทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ (PRTR) ของจังหวัดที่ถูกกำหนดเป็นพื้นที่สำคัญได้รับการจัดทำขึ้นก่อนภายใน ๕ ปี</p> <p>๒.กฎระเบียบเกี่ยวกับระบบการรายงานการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษของโรงงานอุตสาหกรรมมีการจัดทำหลังจาก ๕ ปี</p>	<p>๑.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำระบบทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ (PRTR) ให้ครอบคลุมโรงงานประเภทสำคัญในพื้นที่ที่กำหนดและเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะอย่างโปร่งใส</p> <p>๒.กำหนดให้มีกฎระเบียบเกี่ยวกับระบบการรายงานการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษของโรงงานอุตสาหกรรม</p>
ประเด็นย่อยที่ ๒.๔	๑.การติดตามและตรวจสอบมลพิษที่เกิดจาก	๑-๕ ปี	๑.ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติ	๑.เร่งพัฒนาระบบ “Third Party

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
<p>ปรับปรุงระบบติดตามและตรวจสอบมลพิษที่เกิดจากสถานประกอบการโรงงาน ฟาร์ม(มลพิษจากการใช้สารเคมีในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม)</p>	<p>สถานประกอบการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น</p>		<p>หน้าที่ติดตามและตรวจสอบการปล่อยมลพิษของสถานประกอบการได้รับการปรับปรุงและนำมาใช้ภายใน ๑ ปี</p> <p>๒.ระบบ Third Party Inspection ได้รับการพัฒนาและนำมาใช้ภายใน ๓ ปี</p> <p>๓.เทคนิคการตรวจวัดมลพิษที่มีความแม่นยำและครอบคลุมมากขึ้นได้รับการนำมาปรับใช้ภายใน ๓ ปี</p> <p>๔.ร้อยละ ๗๕ ของสถานประกอบการที่ถูกกำหนดให้ติดตั้งระบบรายงานแสดงผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งและคุณภาพอากาศจากปล่องต่อสาธารณะ (Continuous Emission Monitoring Systems : CEMs) มาใช้อย่างกว้างขวางมากขึ้นดำเนินการติดตั้งภายใน ๕ ปี</p>	<p>Inspection” เพื่อกระจายงานตรวจสอบให้เอกชนที่ได้รับอนุญาตในการดำเนินการ</p> <p>๒.ปรับปรุงตัวชี้วัดของเจ้าหน้าที่ในการติดตามและตรวจสอบการปล่อยมลพิษของสถานประกอบการอุตสาหกรรมให้มีความเข้มงวดและรัดกุม</p> <p>๓. ทบทวนเทคนิคการตรวจวัดมลพิษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและศึกษาเทคนิคใหม่ๆที่สามารถตรวจวัดมลพิษได้แม่นยำและครอบคลุมมากขึ้น</p> <p>๔.ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อขยายประเภทโรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องติดตั้งระบบรายงานแสดงผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งและคุณภาพอากาศจากปล่องต่อสาธารณะ</p>
<p>ประเด็นย่อยที่ ๒.๕ กำกับควบคุมการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการบังคับใช้บทลงโทษกับสถานประกอบการที่กระทำผิดกฎหมายและ</p>	<p>๑.การบังคับใช้บทลงโทษกับสถานประกอบการที่กระทำผิดกฎหมายโดยเจ้าหน้าที่รัฐเป็นไปตามขั้นตอนทางกฎหมายและสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น</p>	<p>๑-๓ ปี</p>	<p>๑.หลักเกณฑ์ในการบังคับใช้บทลงโทษภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการปรับปรุงและนำมาใช้ภายใน ๑ ปี</p> <p>๒.มาตรการลงโทษภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการแก้ไขภายใน ๓ ปี</p>	<p>๑.ออกกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการบังคับใช้บทลงโทษกับสถานประกอบการที่กระทำผิดกฎหมายเพื่อลดความเสี่ยงในการใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจของเจ้าหน้าที่</p> <p>๒.ปรับปรุงบทลงโทษภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีความรุนแรงมากขึ้นสอดคล้อง</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
ปรับปรุงบทลงโทษให้มีความรุนแรงมากขึ้น (มลพิษจากการใช้สารเคมีในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม)				กับสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน
ประเด็นย่อยที่ ๒.๖ พัฒนาระบบและกลไกการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการควบคุมเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบการปล่อยมลพิษและการจัดการของเสียจากการผลิต(มลพิษจากการใช้สารเคมีในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม)	๑.การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการควบคุมเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบการปล่อยมลพิษเพิ่มมากขึ้น	๑-๕ ปี	๑.ระบบและกลไกการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการควบคุม เฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบการปล่อยมลพิษและการจัดการของเสียได้รับการพัฒนาและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องมีผลบังคับใช้ภายใน ๓ ปี ๒.ระบบและกลไกที่ได้รับการพัฒนาถูกนำไปใช้และมีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบและกลไกดังกล่าวภายใน ๕ ปี	๑.การมีส่วนร่วมตั้งแต่การให้ข้อมูลข่าวสาร การรับฟังความคิดเห็นการเข้ามาร่วมคิดและเสนอแนะแนวทางและการเข้ามาร่วมตัดสินใจแก้ปัญหา ๒.ระดับของการมีส่วนร่วมตั้งแต่ระดับส่วนกลาง จังหวัด และชุมชนในพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบและรวมถึงสัดส่วนของกลุ่มเครือข่ายภาคประชาสังคมต่างๆ ในการเข้าร่วม ๓.ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและอื่นๆที่เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่ครอบคลุมและขยายเครือข่ายของภาคส่วนต่างๆ เช่น โครงการระบบ application monitoring pollution industry เพื่อแสดงการระบายมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรมผ่านมือถือและส่งเสริมการ

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				<p>ติดตามและตรวจสอบจากภาคประชาชน</p> <p>๔.ระบบส่งเสริมให้ภาคประชาชนรายงานข้อมูลการปล่อยมลพิษในรูปแบบต่างๆ เช่น ส่งภาพถ่ายรถยนต์ปล่อยควันดำเข้าไประบบ online รับเรื่องที่มีการเฝ้าติดตามอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๕.การใช้ศูนย์ควบคุมมลพิษและ/หรือศูนย์อื่นๆ ที่มีการจัดตั้งในพื้นที่เพื่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมรวมถึงการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการร่วมภาคอุตสาหกรรมแบบครบวงจร</p>
ประเด็นปฏิรูปที่ ๓ : ผลักดันทุกภาคส่วนให้ร่วมแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ				
<p>ประเด็นย่อยที่ ๓.๑ กำหนดให้โครงการลงทุนของภาครัฐต้องวิเคราะห์ถึงผลกระทบต่อและ/หรือความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งจัดทำมาตรการรองรับ (ภาครัฐ)</p>	<p>๑.ประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้รับการบูรณาการเข้าไปในการจัดทำแผนงานและเงินงบประมาณลงทุนของภาครัฐมากขึ้น</p>	<p>๓ ปี</p>	<p>๑.การออกประกาศพระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ .... ภายใน ๓ ปี ซึ่งมีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒.กฎหมายรองที่เกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาเพื่อหน่วยงานต่างๆ สามารถนำไปปฏิบัติใช้ภายใน ๒ ปี หลังจากพระราชบัญญัติได้รับการออกประกาศ</p>	<p>๑.พัฒนาบทบัญญัติภายใต้ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ.... เพื่อกำหนดให้โครงการลงทุนภาครัฐขนาดใหญ่ต้องวิเคราะห์ถึงผลกระทบต่อและ/หรือความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งจัดทำมาตรการรองรับก่อนได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณ</p> <p>๒.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามบทบัญญัติโดยศึกษาแนวทางและพัฒนา</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				<p>เกณฑ์ที่ชัดเจนเพื่อให้หน่วยงานอื่นๆ สามารถนำไปปฏิบัติได้</p> <p>กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๒</p> <p>(สำนักสิ่งแวดล้อม/สำนักการโยธา/สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล/สำนักผังเมือง/สำนักการระบายน้ำ/สำนักการจราจรและขนส่ง/สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/สำนักงานเขตบางขุนเทียน)</p>
<p>ประเด็นย่อยที่ ๓.๒</p> <p>เร่งรัดจัดทำฐานข้อมูลกลางเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยและข้อมูลความเสี่ยงเชิงพื้นที่ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ(ภาครัฐ)</p>	<p>๑.ข้อมูลด้านการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและข้อมูลความเสี่ยงเชิงพื้นที่ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศถูกนำไปใช้ประโยชน์มากขึ้น</p>	<p>๓ ปี</p>	<p>๑.มีระบบฐานข้อมูลกลางการปล่อยและกักเก็บก๊าซเรือนกระจกโดยมีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานต่างๆและเผยแพร่สู่สาธารณะภายใน ๓ ปี</p>	<p>๑.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำฐานข้อมูลกลางเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยและข้อมูลความเสี่ยงเชิงพื้นที่ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับประชาชนและหน่วยงานต่างๆ ในการสนับสนุนการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p> <p>๒.พัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ</p> <p>๓.พัฒนาบทบัญญัติภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				<p>พ.ศ.... ในการกำหนดให้มีฐานข้อมูลดังกล่าว รวมทั้งการพัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆ และเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ</p> <p>กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๒,๓ (สำนักสิ่งแวดล้อม/สำนักการโยธา/สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล/สำนักผังเมือง/สำนักการระบายน้ำ/สำนักการจราจรและขนส่ง/สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/สำนักงานเขตบางขุนเทียน)</p>
<p>ประเด็นย่อยที่ ๓.๓ กำหนดกลไกที่เหมาะสมในการสร้างแรงจูงใจเชิงเศรษฐศาสตร์ให้ภาคเอกชนลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (ภาคเอกชน)</p>	<p>๑.โรงงานและสถานประกอบการของภาคเอกชนลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก</p>	<p>๓-๗ ปี</p>	<p>๑.การออกประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ....ภายใน ๓ ปี ซึ่งมีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดกลไกที่เหมาะสมในการสร้างแรงจูงใจเชิงเศรษฐศาสตร์</p> <p>๒.กลไกที่เหมาะสมได้รับการศึกษาและพัฒนาเพื่อนำไปปฏิบัติใช้ได้หลังจาก ๕ ปี ที่พระราชบัญญัติได้รับการออกประกาศ</p>	<p>๑.พัฒนาบทบัญญัติภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ... ในการกำหนดกลไกที่เหมาะสมในการสร้างแรงจูงใจเชิงเศรษฐศาสตร์ตัวอย่าง เช่น การกำหนดระดับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของแต่ละสาขาการผลิต รวมถึงการจัดสรรสิทธิการปล่อยของแต่ละสถานประกอบการและการอนุญาตให้มีการซื้อขายสิทธินั้นได้ (cap and trade system)</p> <p>๒.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการศึกษา</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				<p>แนวทางและรูปแบบที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาระบบให้เอกชนสามารถนำไปปฏิบัติได้หลังจาก ๕ ปี ที่พระราชบัญญัติได้รับการประกาศใช้</p> <p>กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๒ (สำนักสิ่งแวดล้อม)</p>
<p>ประเด็นย่อยที่ ๓.๔ ส่งเสริมให้ประชาชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวันเพื่อร่วมแก้ไขปัญหาเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (ภาคประชาชน)</p>	<p>๑.ประชาชนมีความตระหนักรู้ความรู้และความเข้าใจ และร่วมแก้ไขปัญหการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากขึ้น</p>	<p>๕ ปี</p>	<p>๑.โครงการสร้างความตระหนักรู้ ความรู้ และความเข้าใจแรงจูงใจมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องในช่วง ๕ ปี</p> <p>๒.การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้รับการผนวกเข้าไปในหลักสูตรของสถาบันการศึกษาในทุกระดับภายใน ๕ ปี</p>	<p>๑.สร้างความตระหนักรู้ ความรู้ และความเข้าใจของประชาชนอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับแบบอย่างการดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่จะช่วยแก้ปัญหการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศผ่านสื่อและประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆรวมทั้งโครงการสร้างแรงจูงใจ</p> <p>๒.กำหนดให้สถาบันการศึกษาทุกระดับผนวกเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเข้าไปในหลักสูตรที่เหมาะสม</p> <p>กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒ (สำนักสิ่งแวดล้อม/สำนักการศึกษา/สำนักงานเขต)</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
เรื่อง ระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : ปฏิรูประบบและโครงสร้างการจัดทำรายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EIA และ EHIA)				
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑.พัฒนาและยกระดับระบบ EIA/EHIA ให้เป็นที่เชื่อมั่นยอมรับของทุกฝ่าย และสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ๒.เพื่อใช้ระบบ EIA / EHIA เป็นเครื่องมือที่ช่วยลดและป้องกันความขัดแย้งระหว่างการพัฒนากับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและสุขภาพให้เป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน	๓ ปี	๑.มีการยอมรับและเชื่อมั่นต่อระบบ EIA และ EHIA มากขึ้น ๒.ลดความขัดแย้งระหว่างรัฐ เอกชน และชุมชน ที่มีสาเหตุมาจากนโยบาย แผน และโครงการพัฒนา ๓.การมีส่วนร่วมในทุกระดับในระบบEIA และ EHIA	๑.การปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในหมวดที่เกี่ยวกับการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : ระบบการประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนายั่งยืน (Strategic Environmental Assessment : SEA)				
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย หมายเหตุ (SEA หากแปลตรงตัวกับคำภาษาอังกฤษมักเรียกว่า“การประเมินสิ่งแวดล้อม	๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งระดับประเทศ ราชสาขา และเชิงพื้นที่สอดคล้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนมากขึ้น และลดความขัดแย้งระหว่างยุทธศาสตร์ต่างๆ โดยเฉพาะระหว่างยุทธศาสตร์รายสาขากับยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ ๒.เพื่อใช้ระบบ SEA เป็นเครื่องมือเพิ่มขีดความสามารถในการกำหนดยุทธศาสตร์ร่วมกันของภาคส่วนต่างๆ ในสังคม และบูรณาการการ	๓ ปี	๑.การรับรองสิทธิและการใช้สิทธิของประชาชนและภาคส่วนต่างๆ ในสังคม ในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งทิศทางระดับประเทศ ยุทธศาสตร์รายสาขา และยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งมีแนวทางและการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมและกรณีศึกษาในการจัดการความขัดแย้งต่างๆ ในระบบ SEA	๑.การรับรองสิทธิของประชาชนในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งทิศทางระดับประเทศ ยุทธศาสตร์รายสาขา และยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในกฎหมายที่เหมาะสม ๒.การพิจารณาปรับปรุงกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบ SEA ตัวอย่างเช่น กฎหมายสิ่งแวดล้อม กฎหมายผังเมือง ฯลฯ

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
ระดับยุทธศาสตร์” แต่ในแผนปฏิรูปฉบับนี้ เลือกใช้คำว่า “การ ประเมินยุทธศาสตร์ การพัฒนาอย่าง ยั่งยืน” เพื่อให้สื่อ ความหมายที่ ครอบคลุมและสร้าง ความเข้าใจที่ถูกต้อง)	ทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ		๒.มีกลไกพัฒนาระบบ SEA และทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการเสริมสร้างขีดความสามารถเกี่ยวกับ SEA ให้กับภาคส่วนต่างๆ และให้การสนับสนุนการดำเนินการและการมีส่วนร่วมในSEA รวมทั้งจัดทำข้อเสนอและดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงระบบ SEA อย่างต่อเนื่อง ๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาสายสาขามีความสอดคล้องและสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่มากขึ้น และมีความขัดแย้งน้อยลง	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : ปฏิรูประบบการบริหารจัดการเขตควบคุมมลพิษ				
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑.ปรับปรุงแก้ไขวิกฤติการณ์ปัญหาสิ่งแวดล้อมของเขตควบคุมมลพิษ ๒.เพื่อยกเลิกเขตควบคุมมลพิษซึ่งเป็นผลจากการแก้ไขปัญหาคูณภาพสิ่งแวดล้อมไม่น้อยกว่า ๓ พื้นที่ในระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๖๕) ๓.เพื่อกำหนดมาตรการการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนในพื้นที่ควบคุมมลพิษแทนการประกาศเขตควบคุมมลพิษ	๕ ปี	๑.กำหนดแผนงานและระยะเวลาของการประกาศเขตควบคุมมลพิษในแต่ละพื้นที่ให้มีความชัดเจน ๒.การยกเลิกเขตควบคุมมลพิษซึ่งเป็นผลจากการแก้ไขปัญหาคูณภาพสิ่งแวดล้อมสำเร็จไม่น้อยกว่า ๓ พื้นที่ในระยะเวลา ๕ ปี ๓.มาตรการการบริหารจัดการที่ประกอบด้วยโครงสร้างองค์กรเฉพาะองค์ความรู้ด้านวิชาการเฉพาะของพื้นที่มาตรการติดตามตรวจสอบโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและการสร้างมาตรการทดแทนการบังคับใช้เขตควบคุมมลพิษ ๔.มีการออกกฎระเบียบในการเก็บค่าใช้จ่ายเพื่อ	๑.จัดทำเกณฑ์ในการทบทวนภาพรวมของพื้นที่ทั้งหมด และสร้างวิธีการดำเนินการ ๒.ออกกฎระเบียบในการลงโทษ/เก็บค่าใช้จ่ายเพื่อการป้องกันและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมจากผู้ก่อมลพิษสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษและกำหนดวิธีการใช้งบประมาณที่สามารถกลับมาดำเนินการเพื่อลดและขจัดมลพิษในพื้นที่เขตควบคุมมลพิษนั้น

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
			<p>การป้องกันและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมจากผู้ก่อมลพิษสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษ</p> <p>๕. มีการออกกฎระเบียบในการเก็บค่าใช้จ่ายเพื่อ</p> <p>การป้องกันและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมจากผู้ก่อมลพิษสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษและกำหนด</p> <p>วิธีการใช้งบประมาณเพื่อให้งบประมาณสามารถ</p> <p>กลับมาดำเนินการเพื่อลดและขจัดมลพิษในพื้นที่</p> <p>เขตควบคุมมลพิษนั้นๆ</p>	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ : ปฏิรูปการผังเมือง				
<p>ประเด็นย่อยที่ ๔.๑</p> <p>การวางผังเมืองและ</p> <p>กำกับการใช้ประโยชน์</p> <p>ที่ดินด้วยการใช้ระบบ</p> <p>นิเวศท้องถิ่น และ</p> <p>ชุมชนเป็นกลไก</p> <p>ขับเคลื่อนการพัฒนา</p> <p>เมือง</p>	<p>๑. ผังเมืองแนวใหม่ที่มีการบูรณาการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน ระบบนิเวศเมือง เป็นเครื่องมือขับเคลื่อน การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่น และชุมชน</p> <p>๒. ผังเมืองเป็นเครื่องมือส่งเสริมการพัฒนาการอนุรักษ์ระบบนิเวศของท้องถิ่น ชุมชน รวมถึงการพัฒนา พื้นฟูสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมของเมือง</p> <p>๓. ผังเมืองเป็นเครื่องมือบริหารจัดการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชนที่มีการบูรณาการด้วยแผนพัฒนาพื้นที่เมืองและชุมชนที่ครอบคลุมถึงระบบนิเวศเฉพาะเมือง</p> <p>๔. ทุกภาคส่วนได้ร่วมวางผังอย่างแท้จริงตาม</p>	<p>๕ ปี</p>	<p>๑. มีผังพื้นที่โล่งพื้นที่สีเขียวเมือง และผังการระบายน้ำ ตลอดจนผังบูรณาการโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการขึ้นอย่างน้อย ๑ ประเภทในเทศบาลเมืองของแต่ละจังหวัด</p> <p>๒. ลดการรुक้าพื้นที่เกษตรกรรมลงได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในแต่ละจังหวัด</p> <p>๓. เพิ่มพื้นที่ที่มีการพัฒนาฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และพื้นที่อนุรักษ์ขึ้นร้อยละ ๑๐ ในแต่ละจังหวัด</p> <p>๔. การดำเนินงานตามผังและแผนการพัฒนาที่มีการบูรณาการภาคส่วนต่างๆในการพัฒนาระบบนิเวศเมือง อาทิ การเพิ่มพื้นที่สวนสาธารณะ การใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการพัฒนาระบบนิเวศเมืองในทุกจังหวัด</p>	<p>๑. บูรณาการข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมมลพิษ และระบบนิเวศท้องถิ่นกับการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยใช้เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูล</p> <p>๒. จัดทำกระบวนการเก็บข้อมูลและการสื่อสารสาธารณะเชิงรุกก่อนการวางผังเมือง</p> <p>๓. ส่งเสริมการพัฒนาแบบศูนย์กลางย่อย (Sub-center) ในบริเวณที่มีระบบขนส่งเชื่อมโยง</p> <p>๔. บูรณาการแผนการดำเนินงานตามผังเมืองระบบนิเวศโดยการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ</p> <p>๕. ติดตามผลการปฏิบัติตามผังเมืองและกำกับการใช้ประโยชน์ที่ดินและเพิ่ม</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal) ที่ ๑๑		๕.ความพึงพอใจและการสนับสนุนการปฏิบัติตามผังเมืองของทุกภาคส่วน	มาตรการลงโทษ กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒,๓,๔,๕ (สำนักสิ่งแวดล้อม/สำนักผังเมือง)
ประเด็นย่อยที่ ๔.๒ การวางผังเมืองระดับชุมชน และผังพื้นที่เฉพาะท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑.พัฒนาผังเมืองระดับท้องถิ่นชุมชน และพื้นที่เฉพาะท้องถิ่นที่บูรณาการผังเมืองรวมชุมชนและผังระดับต่างๆ เช่น ผังพื้นที่โล่ง พื้นที่สีเขียว พื้นที่ที่รองรับการปรับตัวกับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง ผังอนุรักษ์พื้นที่เมืองเก่าและโบราณสถานและวัฒนธรรมผังอุตสาหกรรมนิเวศ ๒.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบุคลากรที่มีองค์ความรู้การผังเมืองสามารถดำเนินงานจัดทำผังเมือง ระดับท้องถิ่น ชุมชน และพื้นที่เฉพาะท้องถิ่น ๓.ประชาชนและภาคีการพัฒนาท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดทำและดำเนินงานตามผังเมืองระดับชุมชน ท้องถิ่น และพื้นที่เฉพาะท้องถิ่นตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal) ที่ ๑๑	๕ ปี	๑.มีการจัดทำผังเมือง ระดับท้องถิ่น ชุมชน และพื้นที่เฉพาะท้องถิ่นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ เมืองในแต่ละจังหวัดในช่วงกรณีศึกษาต้นแบบ ๒.บุคลากรท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้การผังเมืองระดับท้องถิ่น ชุมชน จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คนในแต่ละจังหวัดในช่วงกรณีศึกษาต้นแบบ ๓.จำนวนประชาชนและภาคีการพัฒนาที่มีส่วนร่วมในการจัดทำและวางผังเมืองระดับท้องถิ่นชุมชน ไม่น้อยกว่าเมืองละ ๑,๐๐๐ คนในแต่ละจังหวัดในช่วงกรณีศึกษาต้นแบบ	๑.จัดทำกรณีศึกษาเมืองต้นแบบตามบทบาทเฉพาะท้องถิ่น ระดับท้องถิ่นชุมชน ๒.พัฒนาบุคลากรในการวางและจัดทำผังเมืองระดับท้องถิ่นชุมชน ๓.จัดทำแผนปฏิบัติการตามผังเมืองระดับท้องถิ่นชุมชนที่ได้จัดทำ(ตามข้อ ๒) โดยการบูรณาการแบบมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาและบรรจุในแผนพัฒนาจังหวัด ๔.สรุปบทเรียนและขยายผลโดยการสร้างเครือข่ายกรณีศึกษาเมืองต้นแบบตามบทบาทเฉพาะท้องถิ่น ระดับท้องถิ่น ชุมชน กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒,๓,๔ (สำนักผังเมือง)
ประเด็นย่อยที่๔.๓ การปฏิรูปมาตรการทางผังเมืองเพื่อกำกับ	๑.พื้นที่สีเขียวและพื้นที่รองรับน้ำทั้งในอาคารและที่ดินเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่สีเขียว และพื้นที่รองรับน้ำรวมทั้งหมดตามที่	๕ ปี	๑.มีหลักเกณฑ์และแนวทางโอนสิทธิการพัฒนาพื้นที่ ๒.มีสถาบันการโอนสิทธิการพัฒนาพื้นที่	๑.ศึกษาทบทวนผังเมืองรวมที่ได้มีการประกาศใช้และ/หรือกำลังดำเนินการปรับปรุงผังเมืองรวม ตามพระราชบัญญัติ

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
การใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคารในการพัฒนาเป็นพื้นที่สีเขียวและพื้นที่รองรับน้ำด้วยระบบการโอนสิทธิการพัฒนาพื้นที่ (Transfer of Development Rights :TDR)	<p>กำหนดในผังเมืองรวมแต่ละเมือง</p> <p>๒.ลดพื้นที่การขยายตัวเมืองรุกกล้าพื้นที่เกษตรกรรมชานเมืองอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ในแต่ละปี</p> <p>๓.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำมาตราการผังเมืองทางบวกมาใช้กับพื้นที่ที่ต้องการเพิ่มความหนาแน่นในการพัฒนาได้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมและผังเมืองรวมที่กำหนด</p>		๓.ดำเนินการโอนสิทธิการพัฒนาพื้นที่ในพื้นที่นำร่อง ๒ แห่ง	<p>การผังเมือง พ.ศ. ๒๕๕๘ รวมถึงการวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ภายภาพและสิ่งแวดล้อม แนวโน้มการพัฒนาเมืองที่คาดว่าจะนำมาใช้ในการกำหนดพื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ ดำรงรักษาพื้นที่สีเขียว พื้นที่ชุ่มน้ำและพื้นที่รองรับน้ำ</p> <p>๒.ศึกษาวิเคราะห์ลารวจพื้นที่ศักยภาพที่มีแนวโน้มความต้องการพัฒนาเพิ่มความหนาแน่นจากที่ผังเมืองรวมกำหนดไว้และพื้นที่ที่ต้องการลดความหนาแน่นหรือพื้นที่เพื่อการอนุรักษ์พร้อมการจัดทำฐานข้อมูลที่เป็นระบบดิจิทัล</p> <p>๓.วิเคราะห์ความเหมาะสมในการกำหนดย่าน(โซน) พื้นที่ที่ต้องการเพิ่มพื้นที่สีเขียวและพื้นที่รองรับน้ำ(Sending Areas) และย่าน (โซน) พื้นที่ที่ส่งเสริมการพัฒนาและหรือเพิ่มความหนาแน่น (Receiving Area)</p> <p>๔.ศึกษาวิเคราะห์ด้านการตลาดและการสำรวจข้อคิดเห็นจากผู้ประกอบการและผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ ทั้ง Sending Areas และ Receiving Area เพื่อประเมินความต้องการการโอนสิทธิ (Transfer of</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				<p>Development Rights :TDR) เบื้องต้น</p> <p>๕.ศึกษาเสนอแนะปัญหาอุปสรรคด้านกฎหมายจากการดำเนินงานดังกล่าวข้างต้น รวมถึงแนวทางการ จัดตั้ง “สถาบันการโอนสิทธิการพัฒนาพื้นที่เบื้องต้น” ที่ดำเนินการภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นกลไกกลางในการดำเนินงาน</p> <p>๖.จัดตั้งสถาบันการโอนสิทธิการพัฒนาพื้นที่</p> <p>กทม. : เกี่ยวข้องกับข้อ ๑,๒,๓,๔,๕,๖ (สำนักผังเมือง/สำนักสิ่งแวดล้อม/สำนักการระบายน้ำ)</p>
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ : ปฏิรูปเครื่องมือเศรษฐศาสตร์เพื่อสิ่งแวดล้อม				
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑.การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพมากขึ้นจากการใช้เครื่องมือเศรษฐศาสตร์เพื่อสิ่งแวดล้อมมาสนับสนุนการบริหารจัดการโดยใช้หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pay Principle) และหลักผู้ได้ประโยชน์เป็นผู้จ่าย (Beneficiary Pay Principle)	๕ ปี	<p>๑.มูลค่าความเสียหายจากภัยแล้งและน้ำท่วมลดลง</p> <p>๒.ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิต่อประชากรลดลง</p> <p>๓.พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น</p> <p>๔.ปริมาณขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตรายที่ผ่านการกำจัดที่ถูกต้องเพิ่มขึ้น</p> <p>๕.อัตราการจับสัตว์น้ำ (Catch Per Unit Effort : CPUE) เพิ่มขึ้น</p>	<p>๑.การปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการดำเนินการพัฒนาเครื่องมือเศรษฐศาสตร์เพื่อสิ่งแวดล้อมใน ๕ ประเด็นคือ</p> <p>๑)พัฒนาระบบจัดสรรสิทธิการใช้น้ำการซื้อขายน้ำและค่าชดเชยน้ำท่วม</p> <p>๒)พัฒนาโครงสร้างภาษีคาร์บอน (น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน)</p> <p>๓)พัฒนากองทุนป่าไม้และกลไกพันธบัตรป่าไม้</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				๔) พัฒนากองทุนสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการจัดการขยะน้ำเสีย และของเสียอันตราย ๕) พัฒนาระบบใบอนุญาตการจับปลาเชิงพาณิชย์
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๖ : ปฏิรูปองค์กร ระบบแผน ระบบงบประมาณ และเครื่องมือบริหารจัดการ				
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑. ระบบและกลไกสร้างความเป็นเอกภาพและบูรณาการนโยบายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและระหว่างนโยบายการพัฒนาในด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น ๒. ระบบงบประมาณที่สนับสนุนการขับเคลื่อนแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของแผนที่ตั้งไว้ ๓. เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถขององค์กรบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น ๔. เครื่องมือสนับสนุนเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ เครื่องมือฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระบบสนับสนุนการตัดสินใจทางนโยบาย (Decision Support System) และเครื่องมือทางสังคม	๕ ปี	๑. ความเป็นเอกภาพและความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับนโยบายการพัฒนาด้านต่างๆทั้งระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น ๒. มีระบบงบประมาณสนับสนุนแผนแม่บท (Program-Based Budgeting) และระบบงบประมาณเชิงพื้นที่ (Area-Based Budgeting) ๓. การขับเคลื่อนแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ตามกรอบเวลาที่กำหนดไว้ ๔. เครื่องมือฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระบบสนับสนุนการตัดสินใจทางนโยบาย (Decision Support System) และเครื่องมือทางสังคม	๑. การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อสนับสนุนการปฏิรูป ได้แก่ ๑) พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ๒) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๗ : การปฏิรูประบบยุติธรรมสิ่งแวดล้อม				
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑. การเข้าถึงระบบยุติธรรมสิ่งแวดล้อมของประชาชน ๒. ระบบยุติธรรมสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นกลไกระงับข้อพิพาทด้านสิ่งแวดล้อมและสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน	๕ ปี	๑. มีวิธีพิจารณาคดีด้านสิ่งแวดล้อม ๒. มีบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในกระบวนการยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อมเพียงพอ ๓. มีการจัดตั้งกองบังคับการคดีสิ่งแวดล้อมในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคดีสิ่งแวดล้อมในสำนักงานอัยการสูงสุด และศาลสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานพิเศษ	๑. จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบกระบวนการยุติธรรมสิ่งแวดล้อม ๒. คณะกรรมการพัฒนาระบบกระบวนการยุติธรรมสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำข้อเสนอในภาพรวมเพื่อการปรับปรุงกฎหมายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในส่วนสารบัญญัติ ๓. จัดทำหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพและการประเมินเพื่อการรับรองผู้พิพากษาและบุคลากรด้านยุติธรรมสิ่งแวดล้อมและดำเนินการตามหลักสูตร ๔. จัดตั้งหน่วยงานบังคับคดีสิ่งแวดล้อมในสำนักงานตำรวจแห่งชาติสำนักงานคดีสิ่งแวดล้อมในสำนักงานอัยการสูงสุด และศาลสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานพิเศษขึ้นในส่วนกลาง
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๘ : การปฏิรูปกฎหมายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑.การปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและปฏิรูปประเทศด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและรองรับกับการอนุวัติตามพันธกรณีในความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก	๕ ปี	<p>๑.มีกฎหมายที่สอดคล้องกับบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญอย่างน้อย ๒ ฉบับ ได้แก่ กฎหมายสิทธิชุมชนกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและกฎหมายการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะ</p> <p>๒.มีการปรับปรุงหรือพัฒนากฎหมายที่สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างน้อย ๓๐ ฉบับ โดยเป็นการปรับปรุงกฎหมายเดิม ๒๐ ฉบับจัดทำกฎหมายใหม่ ๑๐ ฉบับ</p> <p>๓.มีกฎหมายที่รองรับกับการอนุวัติตามพันธกรณีในความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก ได้แก่ อนุสัญญาความหลากหลายทางชีวภาพ อนุสัญญากฎหมายทะเล ความตกลงปารีสด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p> <p>๔.มีกฎระเบียบที่ชัดเจนรองรับการจัดการทำข้อบัญญัติท้องถิ่นด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>การปรับปรุงหรือพัฒนากฎหมายที่สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างน้อย ๒๙ ฉบับ โดยเป็นการปรับปรุงกฎหมายเดิม ๒๐ ฉบับ จัดทำกฎหมายใหม่ ๑๐ ฉบับ เช่น</p> <p>๑.การจัดทำกฎหมายที่สอดคล้องกับบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ</p> <p>๑)ร่างพระราชบัญญัติสิทธิชุมชนกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ....</p> <p>๒)ร่างพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะ พ.ศ. ....</p> <p>๒.ปรับปรุงหรือพัฒนากฎหมายที่สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑) กฎหมายด้านทรัพยากรทางบก</p> <p>๒) กฎหมายด้านทรัพยากรทางทะเล</p> <p>๓) กฎหมายด้านทรัพยากรน้ำ</p> <p>๔) กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป
				<p>๕) กฎหมายด้านความหลากหลายทางชีวภาพ</p> <p>๖) กฎหมายด้านระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓. จัดทำกฎหมายรองรับการอนุวัติตามพันธกรณีในความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก</p> <p>๑) กฎหมายรองรับความตกลงด้านความหลากหลายทางชีวภาพ</p> <p>๒) กฎหมายรองรับความตกลงด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p> <p>๓) กฎหมายรองรับความตกลงด้านทางทะเล</p> <p>๔. การจัดทำกฎระเบียบที่ชัดเจนรองรับกระบวนการจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนท้องถิ่น</p>